

Tájéoló

2015

3

a BTFSZ lapja

33. évfolyam

**Király-kúti koronázás
Csoda Szabadszálláson
Homokháti Maccabi Kupa
Skóciában járt a válogatott**

A BTFSZ KÖZGYŰLÉSE

A BTFSZ 2015. május 28-án tartotta évi rendes közgyűlését.

Az elnöki és a szövetségi 2014. évi beszámolóban Bugár József elnök tömören összefoglalta a tagszervezeteknek előzetesen kiküldött éves beszámoló számait. A szövetség jelentős plusszal, 920 ezer Ft-os eredménnyel zárta a tavalyi évet. Scultéty Márton főtitkár elmondta, hogy ez több tényezéből jött össze, amikből kiemelkedik, hogy a Tájló újság bevételei mintegy félmillió Ft-tal meghaladták az explicit kiadásokat, de a szerkesztőség minden tagja társadalmi munkában dolgozik. A pályázati bevételek felfutottak a megelőző évekhez képest, amikből a szakmai tevékenységet lehetett fejleszteni (terképkészítés és az utánpótlás válogatott erdélyi edzőtábor). A 2014-es költségvetésben volt tervezve némi pénz felszerelés vásárlásra is az utánpótlás válogatottaknak, de ez el lett halasztva 2015-re egy nagyobb beszerzés keretében, ez is növelte a nyereséget.

A Felügyelő Bizottság jelentését a bizottság vezetője, Török Imre adta elő. Jogi és pénzügyi szempontból a Felügyelő Bizottság a BTFSZ 2014-es működésében kifogásolnivalót nem talált. A főtitkár kiegészítésképpen elmondta, hogy az ügyészség által megkifogásolt alapszabály ügyében várjuk a bíróság új végzését, és az után várhatóan össze kell majd hívni egy rendkívüli közgyűlést, amely elfogadja a kért változtatásokat.

A BTFSZ 2015. évi költségvetését a főtitkár terjesztette elő, amely az előző évek struktúráját követi. A két nullás sorral kapcsolatban elmondta, hogy a Bp. bajnokságok érmeiből és okleveleiből az idei évre is elegendő mennyiség került beszerzésre és elszámolásra még tavaly. A NEA működési pályázatával kapcsolat-

ban pedig megtudtuk, hogy gyakorlatilag nincs esély nyerni, mert az alapot szabályozó jogszabályok szerint kicsi a szövetségek támogatására fordítható összeg (a teljesnek 4 %-a), és erre nagy a túljelentkezés. Érdemesebb lesz a jövőben a Bp. Tájló Sportjáért Alapítvánnyal próbálkozni. Idén is szerepel a tervben jelentős tartalék sor a Tájló újság bevételeiből, aminek a felhasználásáról az elnökség csak a MOB-szabadidősportos pályázati támogatás és a fővárosi támogatás tényleges beérkezése után fog dönteni. Utána valamiféle módon a fiatalok Bp. bajnokságokon való részvételének ösztönzésére lenne jó fordítani, hiszen ezek a versenyek jelentik a szövetség fő versenyrendszerét, de a részletek még kidolgozandók.

Szeredai László javasolta, hogy a jövőben előbb legyen a költségvetés elfogadása, már a tavasz elején. Felvetette továbbá a diáksport támogatásának kérdését. Bugár József válaszul elmondta, hogy a kifejezetten iskolai keretek közti versenyezés finanszírozását a diáksport szövetségek és az iskolafenntartók feladatának tartjuk, de a BTFSZ egyébként sokat költ az utánpótlás korosztályra (Bp. válogatott fenntartása, ingyenes terem tájló bajnokság, év végi díjazások, stb.).

Az egyebek között Bugár József beszámolt a Budapesti Sportszövetségek Uniója áprilisi tisztújító közgyűléséről. Az elnökség eléggé megújult, kérdés, hogy ez milyen változásokkal jár majd számunkra. Scultéty Márton hozzátette, hogy a júniusi margitszigeti sportnap, amit korábban a BSU és a főváros szervezett, és a megjelenésért különböző nagyságrendű összegeket kaptunk az évek során, idén nem kerül megrendezésre.

Szeredai László korára tekintettel bejelentette visszavonulását a Budapesti Diáksport Szövetség tájló szakreferensi posztjáról, és kérte az elnökséget, hogy gondoskodjon az utódjáról.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájlófutók
Szövetségének lapja

2015 3. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,

Nagy Krisztina,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök 16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájlófutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzárta megjelenik

3. szám	06. 10.	06. 20.
4. szám	08. 05.	08. 15.
5. szám	09. 30.	10. 10.
6. szám	11. 11.	11. 21.

Megrendelhető

a Budapesti Tájlófutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

KIRÁLY-KÜTI KORONÁZÁS

Éjszakai OB a Gerecsében

Még alig hűltek ki a lámpák a tavaly őszi bajnokság után, és már újra Éjszakai OB-ra készülhettünk. A TIPO rotációs elnöki rendszere („a versenylnök mindent visz”) ezúttal Szlávik Zolit dobta ki nekünk, aki mindent megtett azért, hogy minél többen és nagyobb étvágygal vágjunk neki a versenynek, láthatatlanban még a jó időt is beigérte, és ebben sem kellett csalatkoznunk.

Harci kedvünket fokozhatta, hogy nem egy már jó alaposan (és sokszor) megismert terepet húztak elő, hanem vadonatújat a pusztamarótiak szomszédjából, ahol utoljára akkor volt tájfutóverseny, amikor az ellenőrzőpontokon még mamutbélén lógatott szakóccával karcoltak rovásírásos jeleket a versenyzők a magukkal hurcolt cseréptáblákba. És bár a modern kori tájfutás szempont-

jából szűznek volt tekinthető a terep, a szemérmetlen bevetés során a kedvcsináló „villantásokból” a versenyig kis híján rúdtáncos sztriptíz kerekedett, hiszen a kiírásban mellékelte három apróbb térképmozaikot a kedvcsináló filmben (ob-k előtt ez sem gyakori!) egy újabb méretes térképrészlet követett, és az értesítő célvázlatával, valamint Skuló Marci utolsó pillanatban bedobott cserkészter-

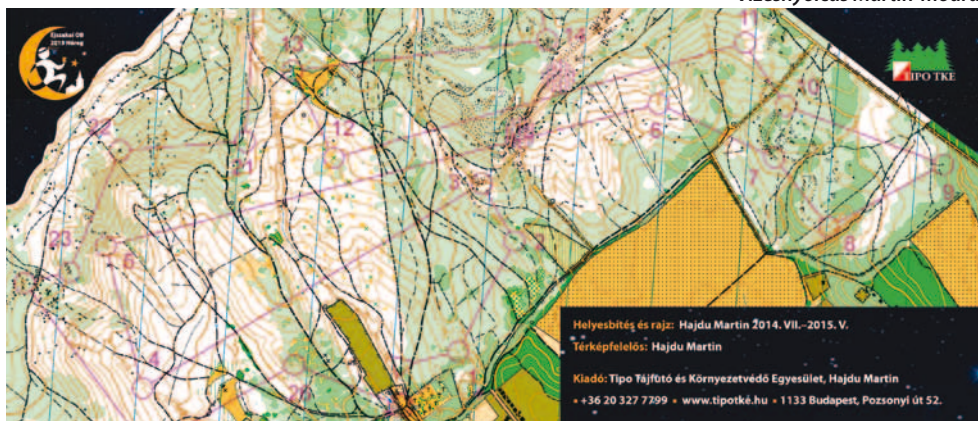
Verseny után

képével együtt már majd’ másfél négyzetkilométerről rántotta le a leplet. A fizikai felkészülés mellett tehát fejben is alaposan ráhangolódhattunk a versenyre. Bevallom, én kicsit sokallottam is a „kiszivárogatást”, bár itt ilyenről nem is lehetett beszélni, hiszen dézsából dőlt az információ, és kíváncsi voltam, ezek után mit rejtegethet még a terep?

A verseny napján az előjelek nagyon kedvezőek voltak, napos, meleg idő, felhőknek se híre-se hamva, lehet, hogy ezúttal megússzuk az éjszakai eső nélkül? A Gerecsén átvezető út gyönyörű volt, a versenynek helyet adó, méltatlanul mellőzött, majdnem-zsákfalu Héreg takaros és gondozott, a falu szélén felépített versenyközpont pedig nem egy sebtiben letarolt rekettys helyén, hanem frissen nyírt üde zöld pázsiton várt minket. Jó volt megérkezni ide. A cél kiépítése most mellőzte a grandiózus Tipós megoldásokat (nem volt szárazmalomnak beillő lakodalmas sátor), de az ÉOB szerényebb létszámának megfelelően tökéletesen kiépített volt. Szinte túlságosan is versenyzőbarát lett, én pl.

„Villantás” patchwork

épp az egészen közelre telepített rajt miatt késtem le majdnem a rajtidőmet (ej, ráérünk arra még!), és a lustábbaknak sem volt ideje a szalagozáson bemelegedni.

Nekivágtunk. A térkép talán zöldebb volt a gerecsei átlagnál, de a növényzet nem annyira a futhatóságot nehezítette, hanem inkább a láthatóságot rontotta. A vadonatúj térkép most nem tartalmazott olyan meglepetéseket, mint amilyenekbe az először térképezett területeken néha belefutunk, és a nyomtatás minősége is kiváló volt, talán a zöld objektumok lehettek volna erősebbek. Én az egyik zöld pontom objektumát még itthon, nagyítóval is csak nagyon nehezen láttam meg, bár ebben ludas lehetett a méretarányhoz képest kicsinyített jelméret is, ami azért korlátozott látási viszonyok között nem igazán előnyös. Viszont a térkép nem is volt sokszorososa az előzetesen megismert részleteknek (bár arra azért én sem vágytam volna, hogy a Nagy-Gerecse oldalát is rákanyarítsák, és megmásszuk), a pályákat alig kéttenyéynyi papírra gyűrte rá a térképet is készítő Hajdu Martin.

Róla azt kell tudni, hogy nyert már néhány éjszakai bajnokságot jó és közepes terepeken, jó és közepes

Csaba is megérkezett

pályákon, ezek után kérdés volt, hogy pályakitűzőként mennyit tud kamatoztatni az összegyűjtött tapasztalatokból. Hát jó sokat! Ahhoz képest, hogy milyen gazdag úthálózatú volt a terep, sikerült az egyszerű útvonalválasztásokat mellőznie a pályákból, és a hosszabb átmenetekben kifejezetten összetett technikai feladat is jutott. Mindenkinek ajánlom a Routegadget útvonalainak tanulmányozását, pl. az F21 hosszú átmeneténél tanulságos, hogy az első két helyezett merőben eltérő útvonala időben csak 9 mp

különbséget eredményezett. A mi F45-ös pályánk meglehetősen sokpontos volt, de a várt rövid és gyors átmenetek helyett elég sok gondolkodtató feladatot kaptunk, és általában azok sem merültek ki a jobbról vagy balról kerüljem dilemmában. Az ellenőrzőpontok nem voltak eldugva, nekem a megtalálásuk nem jelentett problémát, sokkal inkább a rengeteg út között való eligazodással, illetve a nehezen átlátható erdőben történő iránytartással akadtak gondjaim.

Bár a versenyszabályzat szerint frissítőpontot csak a 10 km-nél hosszabb pályáknál kell alkalmazni, és éjszaka nem is egyértelmű, hogy igénylik-e a versenyzők, de most a meleg nyári erdőben még a sokkal rövidebb pályán futók is szívesen fogadták a „királyvizet”, azaz a Király-kút mécsesekkel(?) megvilágított poharait, én mindenképp. Ez a muníció jól jött később a célon való átfutás utáni kiskörön (azóta sem tudom, jó útvonal volt-e?), de így is eléggé elcsigázva közeledtem a befutóponthoz. Itt Martin még egy utolsó huszárcsinyt elsütött szórakoztatásunkra: több befutópont is volt a változó fedettségű (értsd: sűrűbb) erdőben, és befutószalagozás sem volt, így aki arra hagyatkozva próbálta meg kikapni a pontot, vagy

csak találmomra vágott be, az itt még értékes és bosszantó percek vesztetett. Nekem szerencsém volt, a közelbe érve már érdeklődve várt egy kisebb falkányi lámpás, hogy láttam-e a pontot, de akkor már sejtettem, hogy mögöttük kell keresni.

A célba befutva aztán még újabb izgalmak következtek, igaz, már nem a saját futással kapcsolatban, hanem a szpíkrét hallgatva, aki érdekes és igen szoros küzdelemről tudósított a felnőtt férfiagnál. Majd' másfél óra éjszakai erdőút után Bakó Áron csak három másodperccel maradt le Baumholczer Mátétól, és így csak azzal vigasztalódhatott, hogy a mezőnyt elég szépen maguk mögött hagyták. Gösswein Csaba egész sokáig tartotta velük a tempót, de a pálya vége felé kicsit belassulva végül négy perccel maradt el tőlük.

A hölgyek versenyében az élen haladók többször is nagyobb vargabetűkkel udvariasan előre engedték üldözőiket, és végül újra a tavalyi bajnok, Novai Évi nyert. Az eredmények komolyabb elemzésére nem vállalkozom, mindenki kedvére böngészheti a honlapon, de meglepett, hogy fiatalabb

Juniorok eredményhirdetése

női szenior kategóriákban az is előfordulhatott, hogy elegendő versenyző híján még minősítést sem lehetett futni.

Az éjszaka királyainak megkoronázása kapcsán mindenképp illik kiemelni a legkisebb királyleány, az N18-at megnyerő Gárdonyi Csilla teljesítményét. Kortársai – kis túlzással – ilyenkor éjszaka még a párnájuk csücskét gyűrögetik, és félnek egyedül kimenni a sötétbe, ő pedig épp csak belépve abba a korba, amikor korengedéllyel már indulhat éjszakai, egyből megnyeri azt. Persze első udvarhöl-

gyéről, Pataki Réka Dalidáról se feledkezzünk meg, aki ugyan már két évvel idősebb, de neki is magasabb kategóriában kellett indulnia. Csak így tovább lányok!

Nem írtam még az olyan apróságokról, mint az OB-kon sem gyakori egyedi embléma, az élő netes közvetítés vagy az after-party lehetőség – másnap fud le a pályádat világosan is –, de az már talán az eddigiekből is kiderült, hogy bár a saját futással nem lehettem elégedett, nekem mégis nagyon tetszett a verseny. Hogy miért? Biztosan futhattunk már technikásabb terepeken, gazdagabb körítéssel, még szebb helyeken, de itt és most nem csak egy-egy részlet volt nagyon jó, hanem minden tekintetben élvezetes, igényes verseny rendezett nekünk Zolika, Martin és a Tipósok. Köszönjük!

És ez most nem valaminek a vége, hanem épp a kezdete, hiszen akiknek tetszett a verseny, az három év múlva orrvérzésig küzdhet majd itt, a Király-kútnál, a 24 órán.

Kovács Péter, BBB
kovacsp969@
gmail.com

Fotók: Máthé István
és Nemesházi László

Felnőtt versenyzők a dobogón

ÚJRA ITT VAN A NAGY CSAPAT: IFJÚSÁGI EURÓPA-BAJNOKSÁG 2015

32 ország 388 fiatalja gyűlik össze június utolsó hétvégéjén Kolozsvárott, hogy összemérje erejét a kontinensviadalon. Hazánkat a megszokott módon kategóriánként négy-négy versenyző képviseli, akiket Gera Tibor szövetségi kapitány mellett Viniczai Ferenc edző és Horváth Jenő gyúró kísérek.

Szerencsés helyzetben vagyunk azért, mert az Eb idén nagyon közel esik hozzánk. Ezt a felkészülés során kihasználtuk, két edzőtábor tartottunk Kolozsvár központtal a tavasz folyamán. Az áprilisi táborban a hangsúlyt arra fektettük, hogy megismerkedjünk a környezettel, a feltételekkel, a terepjellemzőkkel és térképminőséggel. Mivel ez a tábor a HOB után egy héttel zajlott, nem volt szükség a fizikum fitogtatására. Május második felében a kísérekkel összesen mintegy

hatvan főre duzzadt csapat egy négynapos edzőtábor tartott, ahol élesben is zajlottak edzések, hiszen az utolsó két válogatóverseny a tábor első két napjára esett. A táborokban esténként térkép- és tereplemzés, valamint egyéb előadások voltak napirenden. Gera Tibor ebben Viniczai Ferenc, Zsebeházy István és Less Áron is segítettek.

Válogatás

A válogatási rendszer a korábbi évekhez hasonlóan, illetve a 2014. decemberi elnökségi ülésen elfogadottaknak megfelelően zajlott le fennakadás nélkül. A válogatóversenyeken kialakult sorrend a fiú kategóriákban egyben az Eb-re jutási sorrend lett. A lányoknál egy kis módosításra volt szükség, mivel Szuromi Hanga tavalyi ősz óta Finnországban tartózkodik, és így a válogatásban nem tudott részt venni. A tavalyi Európa-bajnoki győzelemből fakadóan válogatás nélkül bekerült a csapatba. Itt a kieső negyedik helyen álló Hajnal Dorottyt a szövetségi kapitány az ifjú negyedik pozíciójára javasolta, amit

az elnökség el is fogadott. A helyzetet könnyítette, hogy az ifiben kieső Völgyesi Melody és Dorka edzője azonos.

A váltókban alapvetően az első három bejutó fog indulni, a sorrendet pedig Gera Tibor előre leegyezteti az érintettekkel és edzőikkel, hogy ezen a versenyzőknél már ne kelljen stresszelni a helyszínen.

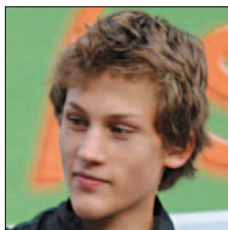
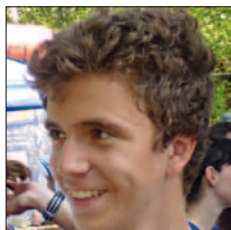
Kiknek szurkoljunk tehát?

A csapatban a legerősebb utánpótlás nevelő egyesületek adják a létszám zömét (4-4 pécsi és szpári, valamint 3 MOM-os versenyző), akik mellett egy-egy salgótarjáni, tipói, diósgyőri, szegedi és MATT SE-s futó vesz részt. A csapattagok jól ismerik egymást, hiszen a hazai versenyeken való barátkozáson felül a közös edzőtáborokban együtt utaztak, szálltak, étkeztek.

A résztvevők fele újonc, vagyis még nem indult Európa-bajnokságon, mind a négy kategóriában van ilyen futónk. A másik nyolc futó között találhatók legutóbbi szezonnál fiataljaink a korábbi Eb-ken elért egymászejegyű helyezéseikkel a zsebükből.

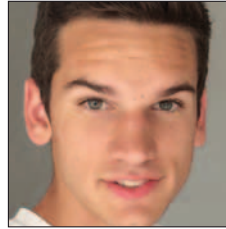
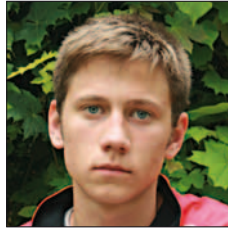
N16: Gárdonyi Csilla (MOM), Pataki Réka Dalida (PVS), Sárközy Zsófia (MOM), Szuromi Hanga (PVS)

F16: Horváth Csongor (MAT), Jónás Ferenc (SZV), Kovács Barnabás (PVS), Ormay Mihály (SPA)

N18: Fésűs Evelin Anna (SDS), Hajnal Dorottya (SPA), Kézdy Borbála (MOM), Viniczai Csenge (PVS)

F18: Dalos Máté (TTE), Mészáros Mátyás (DTC), Pergi Dániel (SPA), Zacher Márton (SPA)

A futamok tekintetében a tavalyihoz képest változás tapasztalható, ugyanis pénteken a normáltávval indul a viadal, amit szombaton a váltó követ, végül vasár-

nap zajlik a városi sprint. Az Európa-bajnokság kísérőversenyére mintegy ötven főt neveztünk központi-
lag, akik a Transylvania kupa kísérőver-

senyen indulva szurkolnak a helyszínen a fiataloknak.

A verseny honlapja: www.eyoc2014.mk
Szurkoljunk együtt a mieinknek!

Kedves Versenyrendezők, Edzők!

Tájékoztatlak benneteket, hogy korlátlan mennyiségben rendelkezem

Pretex 100 g-os és Pretex 120 g-os vizálló, nehezen szakadó térkép papírral.

Színes lézer nyomtatóval nagyon szép térképeket lehet nyomtatni, kiválta a térkép laminálást és a térkép zacskót. Digitális géppel és offset géppel is nyomtatható.

Minden érdeklődőnek adok mintát, műleírást. Mivel ezen túl akár 10-20 db-hoz is hozzá juthattok, remélem a térkép használat terén egy új korszak kezdődik.

Méretek: 215x305 mm, 430x305 mm, 430x610 mm

A 215x305 mm méret ára: 100 g-os 23 Ft+ÁFA; 120 g-os 28 Ft+ÁFA

PRETEX
TÉRKEP PAPIR

MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - MOLINÓ/PONYVA
ÉREM - ÉREMSZALAG - NYAK SZALAG

GRAFFIC-COM_{BT}
SPORT – DEKOR – AJÁNDÉK

sportesgrafika.com mathepista@gmail.com 06- 20/9573-165

SERDÜLŐ ÉS IFI VÁLOGATOTT EDZŐTÁBOR ÉS VÁLOGATÓ

Kolozsvár, 2015. 05. 23–26.

Nagy volt a pezsgés május végén a válogatott háza táján. Mialatt a felnőtt aspiránsok a skót tundrán tartották a VB-re keret létszámzsugorító futásait, addig az utánpótlás sem tétlenkedett. Május utolsó előtti hétvégéjén 56 résztvevővel Kolozsvárott tartotta a júniusi Ifi EB helyszínén utolsó válogató futamait a Gera Tibi névvel fémjelzett bő válogatott keret, repetaként plusz 2 nap edzőtáborral megtoldva, hogy kellő izminktá kapjanak a kontinens viadal terepeiből.

Normáltávú válogató az első napon

Az éjjeli érkezés miatt ezen a napon csak egy futás volt napirenden, mégpedig az utolsó előtti normáltávú válogató. Ez ellen láthatóan senki sem tiltakozott, hajnali 11-kor még kialvatlan múmiaként lézengtek a játékosok a szállás folyosóin, hogy aztán egy délutáni zivatar mindenkit kellően felfrissítsen a napi feladványra. Ezt a rejtvényt a „Casele Micesti” fedőnevű hivatalos EB edzőtérrel szolgáltatta, mely völgyekkel, árkokkal és a környék valamennyi vegetációs formájával, a hóféhér Bükköstől a vészívó galagonyáig, ami a nyílt területeket jellemezte, kombinálva

a várható normáltávú és váltó terekpek jellegzetességeit.

Serdülő fiúknál Horváth Csongor oldotta meg a legjobban a feladatot, aki ezzel a győzelmével nagy lépést tett az EB indulás felé, a szegediek vasutasa, Jónás Ferenc úgyszintén, aki közvetlen Csongor mögött végzett 37mp-cel. Az ifi fiúknál Dalos Máté és Mészáros Mátyás küzdelme hozhatott volna izgalmakat, ha bármelyiküknek is veszélyben forgott volna az idei válogatottsága, kettejük csatájából ezen a napon Matyi volt a fürgébb lábú. Egei Patrik harmadik helyével kapaszkodó pályán tartotta magát. Serdülő lányoknál (a 14 éves) Gárdonyi Csilla remeklése továbbra is a Szuromi Hanga-effektust idézte, és ez a győzelme egyben biztossá is tette, hogy neki is drukkolhatunk majd a júniusi EB-n. Vékony Vanda második helye életben tartotta válogatott reményeit, a harmadik Pataki Réka pedig tovább folytatta kiegyensúlyozott teljesítményét. Az ifi hölgyeknél az egyébként is prognosztizálható hármassfogat adta újból e nap kategória dobogóját, ezúttal a Viniczai Csenge, Fésűs Evelin, Kézdy Borbála sormintával.

Az esti vacsora után Less Áron

tartott történelem órát a tájfutó ősröbbanástól a magyar (élén Sacival) kalandozások korán át egészen napjainkig bezárólag, tisztább képet kapva milyen evolúciós kalandtúrán ment keresztül a sportág és a hazai tájfutó élet.

Sprint válogató a 2.napon

Vasárnap délelőtt Kolozsvár Dél-Monostor nevű városrészében zajlott a sprint válogató, klasszikus házkérülgetős, kevéske parkos dizájnnal kibővíve, ahol az útvonalválasztás és a szintek leküzdése volt a főszerep. Kulturálódásnak pedig maradtak a hazai gyermekfejjel nehezen befogadható játszótéri elemek. Bár az EB sprint száma ennél laposabb területen lesz, azért az nyilvánvaló volt, hogy aki ezt a terepet a maga épület kavalkádjával magáévá tudja tenni, annak 1 hónap múlva sem kell keresztet vetnie az ég felé.

Ami az eredményeket illeti, Gárdonyi Csilla „tuti ami ziher” ezt a válogatót is megnyerte, csak ezúttal 6 mp hátránnyal Hajnal Dorka volt az áldozati bárány és Zacher Noémi további eggyel. A 18-as lányoknál az addigi szerenyebb futásai után Makovinyi Dorottya szépítő találata adta aznap a 100%-ot, amin Kovács Eszterrel osztozott, utánuk következett Viniczai Csenge és Kézdy Borbála. A serdülő fiúknál noha Kálmán Erik kanyargott a leggyorsabban Kolozsvár utcáin, Dorottyaéhoz hasonlóan az ő sikere is már túl későn érkezett ahhoz, hogy kiharcolja magának a címeres mezt. Erik mögött Horváth Csongor végzett, aki ezzel be is húzta a kötelezőt, a harmadik Ormay Mihály pedig kevés teherrel a vállán vette ezt az akadályt is. Az ifi fiúk küzdelmei Zacher Márton sikerét hozták, ami úgy fest EB részvételt hozott neki a

Eligazítás edzés előtt

konyhára, csak úgy, mint Peregi Dániel 3. helye. Közéjük a már a biztos kerettag Dalos Máténak sikerült beékelődnie.

Délután az EB normáltáv szomszédságába látogatott a csapat, ahol a tiszta erdőt és a bakonyi domborzatot csak néhol pettyezte be egy-egy zöldebb folt, lassításra és pontosabb térképolvasásra készítette versenyzőinket. A feladványt itt a délelőtti rohanás levezetése mellett a hosszú és rövid átmenetek váltakozása és iránytorése szolgáltatta. Az ifi fiúk egy különítménye levezetésként itt a terepről „hazafutásban” látta a napi élvezetek betetőzését, ami egy 12 km-es teljes körű kolozsvári városnézésben érte el végső formáját.

Az esti szellemi táplálékot ezút-

MOM-os lányok körhintáznak

tal Gera Tibi előadása szolgáltatta „Africáról”, ahol az EB normáltávját rendezik majd. A térkép nevének eredetét egyelőre homály fedi, de 1 hónap múlva kiderül, hogy a klíma vagy a vadállomány jellege indokolta ezt az elkeresztelést.

A harmadik nap

Folytatásként már válogató versenyek nélkül zajlott az edzőtábor. Az izgalmak kihalását elkerülendő délelőtt és délután is rendhagyó edzés került területekre. Először a „Faget” (Bükkös) barátságtalan és szabdalt lejtőin futottak párban a fiatalok, átmenetenként kitépve egymás kezéből a térképet és kényszerítve az elől futót, hogy emlékezetből tájékozódjon, ezzel is gya-

korolva a minél pontosabb térkép és átmenet memorizálást, míg a második, tömegrajtos farsta edzés a zavaró tényezők kikapcsolásának hangulatában telt. A verbális zaklatás mellett az átfutóponton Less Áron tájoló fosztogató portyázása imitálta a versenyzés közben előforduló túlzó és felesleges impulzusok folyamatos szőnyegbombázását kihangsúlyozva, ezek figyelmen kívül hagyásának fontosságát. A legtöbben jól vették ezt az akadályt is, de ebben a műfajban is vannak még gyenge láncszemek. A szokásos nap végi fejtágtás porondmesteri stafétáját – Szövetségi kapitányi felkérésre – ezúttal Zsebe Isti ragadta magához, aki a váltó versenyzésről, és az EB váltótérepéről („Bivalyos”) tartott egy rövid expozét, saját EB-s élményeivel kiegészítve és kihangsúlyozva minden csapat- és még nem csapattagnak, hogy merjenek nagyot álmodni.

Az utolsó napi edzés

Az edzőtábor záróaktusára egy Strázsza nevezetű, mindenféle terepjelleget magába olvasztó terepen került sor egy útvonal követéses tréning erejéig. Az alpesi jellegű kopasz hegyoldalak, Balatonfelvidéket idéző rekettYES ligetek és a bükkös szálerdők önmagában is kellő ingerenciával kell, hogy szolgáljanak, de a kutya-ember barátságot szigorúan vevő pásztor tenyészállatok töretlen lelkesedése gondoskodott, hogy senki pulzusa ne zuhanjon túl mélyre, így a tábor utolsó óráira.

Az edzőtábor összességében megfelelő hangulatban és a lehető legtöbb tartalom bele zsúfolásával telt. A június eleji keret véglegesítése után már csak egy dolgunk lesz, győzni! Hajrá Magyarok!

Zsebe Isti
zsebeisti@gmail.com
Fotó: Stork Gábor

Pihenő két edzés között

CSODA SZABADSZÁLLÁSON

Gondolatok a Postás kupa kapcsán futásról, könyvekről, sportszerüségről, meg persze magáról a versenyről és főleg a térképről.

Azt hittem, hatvanévesen már majdnem mindent tudok a terepekről és a tájfutásról.

Tévedtem.

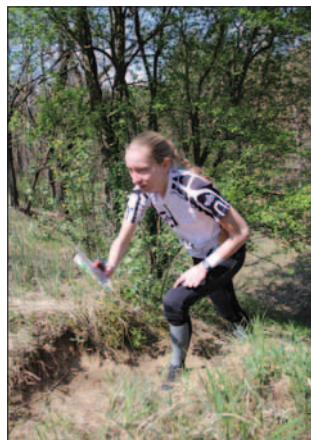
Erre már az első, alig néhány pont megfogása után rá kellett jönnöm.

Azt tapasztaltam évtizedeken át, hogy a futás, tájfutás világában gyakran, szinte minden versenyen ... történik meglepetés, de egy ilyen vadonatúj terep már több a meglepetéscunaminál is.

Bizonyára sokan rájöttek, hogy ez Monspart Sárolda bevezetője Törnai Szabolcs 'Eksztázis; Futás és önmegvalósítás' című könyvéhez (a dőlt betűs részek MoSa gondolatai, az álló szavakat igazítottam a cikkhez). A könyv osztatlan sikert aratott, eltekintve persze öze bálint (ő írja így a nevét) kritikájától a nemaze.blog.hu-n: „A filozófusként, íróként, (táj)futóként felvezetett szerző ... néptanító stílusában megírt kincstárához idegek keltenek. Túllihegett, közhelyes, gicszes, modoros vegyesfelvágott, nem beszélve a pökhendi tájfutó-sovinizmusáról.” Én ennek ellenére, mindenkinek javasolom, hogy olvasson

bele, akit kicsit is érdekel a futás „mélyebb” része is. Nem beszélve az üdítő tájfutó-sovinizmusról!

Visszatérve a Postás kupára; egy veterán, így túl az ötvenedik szezonon már tényleg azt képzelem, nincs már újfajta terep kis hazánkban, vagy ha mégis, az megközelíthetetlen, védett, esetleg zárt katonai terület. És tessék: a Postás csapata (Sötér János, Horváth György és Schell Antal vezetésével) ismét fantasztikusat produkált; egy olyan terepet, amiről nem is sejtettük, hogy létezik, Budapesttől mindössze egy nagyobb macskaugrásra. Részletgazdag növényzet és domborzat, kevés úttal, a szélén parkerdőcske, parkolóval, ősfákkal. A kitelepülő árusoktól ezúttal a szokásosnál is finomabb enni- és innivalókat kaptunk, baráti áron. Aki végigállta a lángosos sort és közben figyelte a mestert, aki hihetetlen gyorsasággal állította elő a csemegéket, annak már az évés előtt is maradandó élményben volt része. És következett az ízesítés, amit ki-kimagya végzett a közel negyedszáz csuporból: lekvár, tejföl, fokhagyma

Nehéz volt a terep

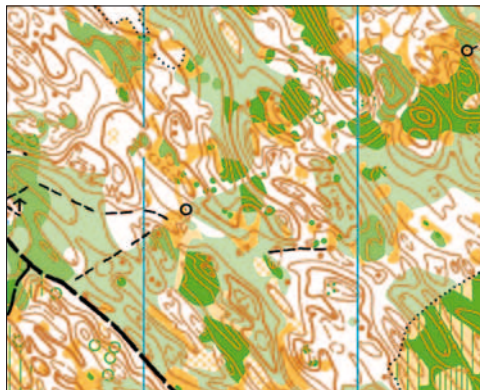
és sok más volt kenhető a termékre. Egyszóval különleges élmények zúdultak a hétköznapiakon megfáradt tájfutókra, szívük-lelkük megújult a kétnapos verseny három futama során. Mert immár szokás lett a középtáv utáni váltó, egyre izmosodó mezőnyökkel.

Az egyéni futamok térképe a nemrég debütált ötszínnyomású digitális-ofszet volt. Szükség is volt a domborzat külön barnájára, hiszen a kúpok és töbrök kavalkádja adta a verseny sava-borsát.

Mivel az alaptérkép (ahogy a térképrészleteken látható) igencsak távol állt a valóságtól, és az ortofotó sem mutatott sokat a zárt lombzat miatt (a fotók a mezőgazdák ellenőrzésére, nyáron készülnek),

Az eredeti alaptérkép részlete

Ugyanez a terület javítás után

hihetetlen munka volt a térkép megalkotása. A terep izgalmas részeit Sötér János (4,5km², 60 nap) és Spiegl János (1km², 20 nap) készítette. Sötér János elmondása szerint ez volt eddigi legnehezebb munkája: a 60 munkanapban nincsen benne a hagyományos módon elkezdett térképjávitás (amit eldobott és teljesen újrakezdte a terepezést), valamint a szobai munkák. A távolság- (és magasságkülönbség) mérő és a tükörös tájoló mellett főleg gps-t használt, de a szép domborzathoz ezen kívül János sok évtizedes tapasztalata is kellett (1970-ben készítette az első tájfutó térképét). Az áprilisi versenyrendezőket rendszeresen megvicceli az időjárás: a hirtelen meleg és a bőséges eső hatására a téli vegetációban felvett foltok alaposan átalakultak. Így aztán növényzet alapján nem volt könnyű tájékozódni, maradt a remek domborzat.

Az újszerű terep megrázkált az egyetemes és sikeres ifjú leánykát, aki éppen nem igazodván ki a térképen, a segítségemet kérte. Mikor ezt (szigorúan elvi alapon) megtagadtam, sírva fakadt. Mivel a női könnyeknek nem tudok ellenállni, kénytelen voltam másfél értékes percet fordítani arra, hogy elmagyarázzam, hol vagyunk és merre menjen. Ezután természetesen folytatta a versenyt.

Kedves edzők! Tanítsátok arra a fiatalokat, hogy ne kérjenek (és ne is adjanak) segítséget! Ez a tájfutás szabályai közt le is van fektetve, és aki ezt betartja, sokkal hamarabb lesz jó tájfutó, mint aki mások segítségével próbál sikereket elérni.

A váltóverseny terepe sokkal gyengébb volt, a kissé primitív kezdő átmenetek helyett szívesebben versenyeztünk volna a céltól ÉK-re, még ha ott futottak is mindkét nap egyéni pályák. A kiskör meg prima lett volna DK-re a fehérben, amin a távoli első pontokra csak átrohantunk. A térkép „sima” lézernyomat volt, mivel a fájlokat egyesével kell

Izgalmas volt a váltóverseny

A KEFAG „mini” kiállítással és egy erdei ismertető sétával is hozzájárult a verseny sikeréhez

nyomás előtt ötszínűvé alakítani és ez a váltók különböző pályái miatt jelentős munkaidőt igényelt volna. Így viszont jól összehasonlítható a kétféle papír és nyomtatás. A Kovács Róbert (Panka) által menedzselte digitális-ofszet nyomtatás egyébként azóta egy újabb lépést tett előre: immár pretek papírra is működik a dolog, nincs szükség a drága és főként időigényes fóliázásra.

Az eredményeket böngészve két érdekességet találtam: F21E-ben Miavecz Balázs először került tapasztalt mestere, Kisvölcsy Ákos elé, de csak második napi jobb futásával (a különbség 27 másodperc

és 24 év). F35-ben mindkét nap Molnár, a Tapolcai Honvéd futója nyert, összetettben mégis klubtársuk Vereski Tibor diadalmaskodott. (Kitűnő diplomamunkája a tájfutó térképek történetéről a térképtanszék honlapján olvasható.) Molnárék közül ugyanis az egyik nap Zoltán, a másik nap Attila futott...

Mivel a versenyt szidni nem nagyon volt alkalmunk, inkább azt latolgattuk a célban, hogy vajon milyen verseny lesz itt legközelebb és átengedi-e másnak a terephasználatot a Postás csapata, esetleg egy Gigasprint erejéig...

Hegedüs Ábel

KÖZVÉLEMÉNY-KUTATÁS A HOB TÖMEGRAJTRÓL

1. Bevezetés

Az idei HOB előtt, főként a levlistán, összecaptak a vélemények a HOB újonnan bevezetett tömegrajtos lebonyolításáról. Sokan nehezményezték, hogy a döntés előtt nem volt konszenzus, vagyis egy kipattant ötlettől vezérelve döntött az Elnökség. A Szenior Bizottság már a HOB előtt eldöntötte, hogy a verseny után megkérdezi a versenyzők véleményét, így már a verseny tapasztalataival válaszolhattak a kérdésekre, és az egyéni véleményeiket is leírhatták.

2. Csoportok szerinti megoszlás

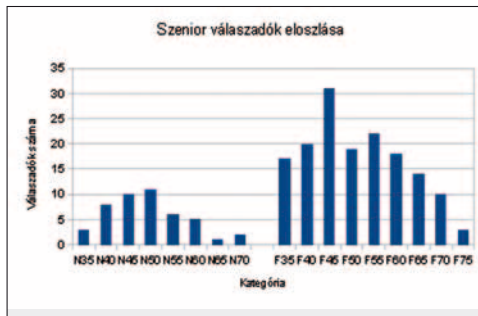
A kérdések megválaszolását nem akartuk csak a szenior versenyzőkre korlátozni, de az elsődleges szempont ez maradt, ezért külön csoportba osztottuk a fiatal felnőtt és szenior kategóriákat. Az értékelésből nem akarjuk kizárni azokat a versenyzőket sem, akik nem tudtak vagy nem akartak a HOB-on tömegrajttal részt venni, de véleményüket célszerűnek látjuk függetlenül megjeleníteni. Ezek alapján az első diagram 3 csoport véleményét mutatja: • nem indultak • fiatalok • szeniorok.

A diagramból az látszik, hogy a fiatalok többsége egyértelműen tömegrajtot szeretne, míg a szeniorok (összesítve) nem. A nem indulók esetében tükröződik a szkepszis vagy egy esetleges pozitív tapasztalat hiánya.

3. Résztvevők eloszlása

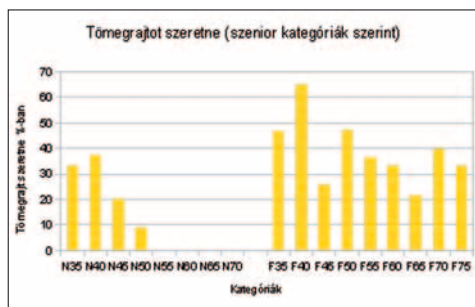
Érdekes megvizsgálni a válaszadók eloszlását, ami esetleges rendellenességet is felfedhet. A közvélemény kutatásban 200

szenior és 27 fiatal és felnőtt versenyző vett részt. A szenior válaszolók kategória szerinti eloszlását mutatja a 2. ábra. Ebben a diagramban feltűnik az F45 kategória kiemelkedése (31 fő) szemben az F40 (20 fő) válaszolóival. Igaz a HOB-on indulóknál is hasonló eltérés mutatkozik, F40: 23 fő, F45: 45 fő. Az egyetlen feltűnő dolog, hogy F45-ben sok a „nem indult” versenyző száma, 18 fő.

4. Szenior versenyzők véleménye

A közvélemény kutatásban részt vett szenior versenyzők kategória szerinti véleményét mutatja a 3. ábra. Itt a „szeretnél-e tömegrajttal indulni a jövőben?” kérdésre adott igen válaszok százalékos értékeit ábrázoltuk.

Ezen az ábrán két dolog szembetűnő. Az egyik az F40-F45 kategóriák értékei, a másik az F70-F75 kategóriák eltérése a trendtől. Az F70-F75 kategóriák értékeire a viszonylag kis számú válaszadó a magyarázat, ahol egy vélemény is komoly változást jelent.

Az F45 25,8 %-os tömegrajt szimpátia egy kicsit kevésnek tűnik, de lehet, hogy tévedek. Szerintem közelebb járhat a valósághoz, ha F45-ben figyelmen kívül hagyjuk a „nem indultam” válaszokat, akkor az F50-hez hasonló 46,2% értékhez jutunk.

5. Összefoglalás

Nem szeretnénk messzemenő következtetést levonni a válaszokból, de néhány megállapítás objektívan is tehető:

- női kategóriákban 40% alatt van a tömegrajtot kedvelők száma, tehát a többség nem igényli,
- a férfi F35-F50 kategóriákban megközelíti az 50%-ot a tömegrajtot kedvelők száma (igaz alulról), itt lehet, hogy további vizsgálatra, vagy más szempontok bevonására lenne szükség,
- F55-től felfelé a többség inkább tömegrajt nélkül versenyezne a HOB-on.

Ennek a felmérésnek elsősorban információ szerzés volt a célja, azaz, hogy megismerjük a szenior tájfunok véleményét, és hozzájáruljunk jövőbeli megalapozott döntésekhez.

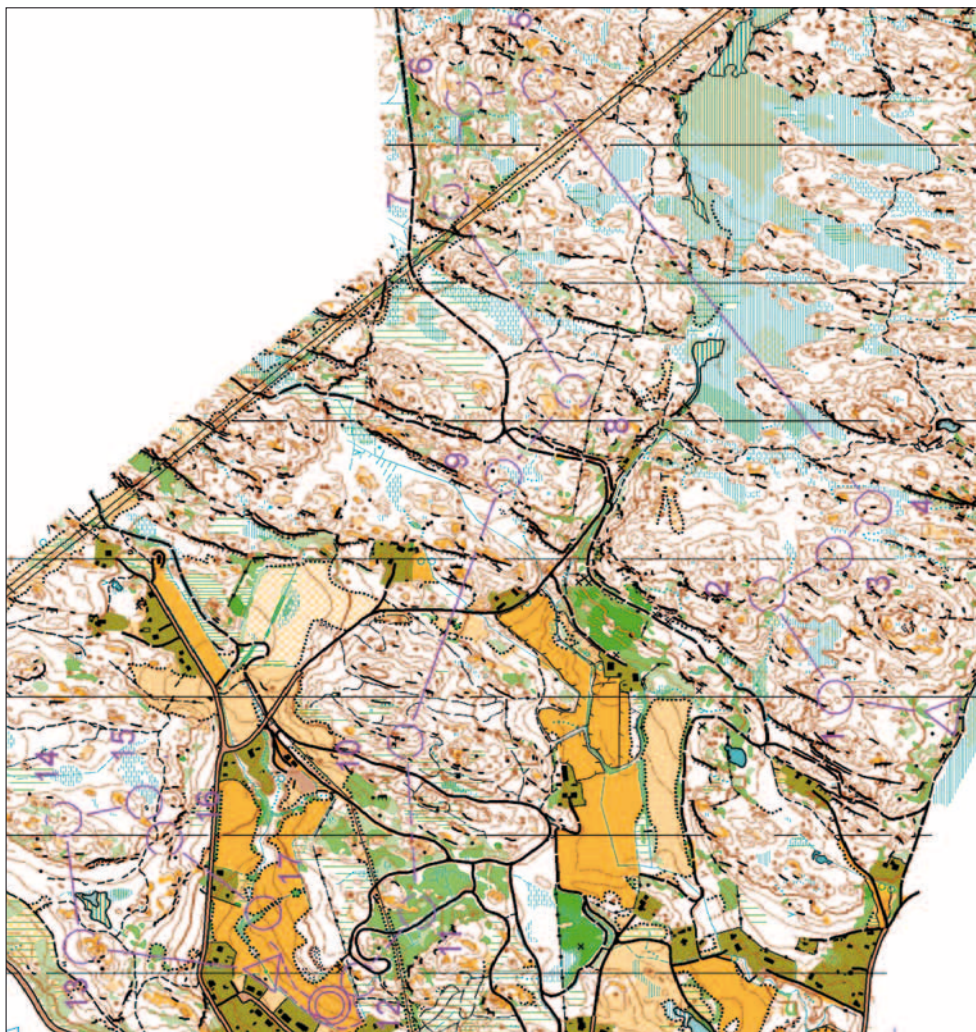
Molnár Gábor

SZUBJEKTÍV, DE (TALÁN) TANULSÁGOS BESZÁMOLÓ A NORVÉG-SVÉD VILÁGKUPÁRÓL

Mivel ezúttal én voltam ez egyetlen magyar résztvevője az idei második Világkupa fordulónak, a brit csapattal laktam és utaztam. Ez könnyebbséget jelentett nekem, mert nem

kellett a szervezéssel foglalkoznom. A versenyeken is sokat számított, hogy bármilyen probléma esetén volt kihez forduljak, gondolok itt a brit edzőkre, illetve a brit „csapattársakra”.

Ez ugyanakkor nagyobb anyagi teherrel járt, mint amit egy „magyar” szervezés jelentett volna, de gyakorlatilag nem volt más választásom, ha részt akartam venni a versenyen.

A női középtávú pálya

A következő okok miatt szerettem volna indulni a Világkupa versenyeken:

1. 2016-ban a VB azonos helyszínen lesz a mostani Világkupával, így meg akartam tapasztalni az itteni terepet. 2. Versenytapasztalat-szerzés miatt: idén még nem versenyeztem annyira sokat, mivel a London maraton, amit tavasszal futottam, csak április végén került megrendezésre, és az előtt nem akartam semmilyen nagyobb tájfutóversenyen indulni, hogy elkerüljem az esetleges sérüléseket. 3. A VB rajtlistáját a világranglista állása határozza meg, így egy jobb világranglista helyezés későbbi rajthelyet jelent. A Világkupákon jobb világranglista pontot lehet futni, mint egy sima világranglista versenyen, úgyhogy

ez jó alkalom a helyezés javítására. 4. Egy ilyen világkupa, ahol hosszútáv, középtáv és sprint versenyt is rendeznek öt nap alatt, jól modellezi a VB programot a karanténokkal, csapatvezetői tájékoztatásokkal, stb.

Az utazás előtt

10:17	Matthias Kyburz
+0:38	Andreas Kyburz
+0:47	Olle Bostrom
+0:53	Martin Hubmann
+1:17	Thierry Gueorgiou
+1:22	Gustav Bergman
+1:32	William Lind
+1:34	Daniel Hubmann
+2:13	Edgars Bertuks
+2:18	Cari Godager Kaas
+2:43	Valentin Novikov

Ezeket az időket futották a férfi pálya 1-2 átmenetében

Az alapozás jól sikerült, minden héten csináltam egy-két technikai edzést a maraton felkészülés mellett. Április végén részt vettem a London maratonon, ahol egyéni csúcsot futottam (2:43:10). A következő 2-3 hétben arcüreggyulladásom volt, majd jöttek a VB válogató versenyek Skóciában. Igazából még mindig nem éreztem magam 100%-osnak a maraton és a betegség után, de jól sikerültek a versenyek. Az edzőtábor is jó hangulatban és hasznos edzésekkel telt. Öt nappal a sprint válogató után már úton voltam Norvégiába.

Hosszútáv

Nem voltak túl nagy elvárásaim magammal szemben a helyezéseket illetően, inkább arra koncentrálni

A férfi hosszútávú pálya 1-2 átmenetének útvonalai

A férfi hosszútávú pálya 1-2 átmenete útvonalak nélkül

A női hosszútáv dobogósai

tam, hogy egy jó versenyt fussak. Az itteni terepek híresen kemények: sziklafalakat kell megmászni, illetve lemászni (még akkor is, ha megtalálta a térképen jelölt átjárót), a mocsarak vízesek és a fehér erdőben pedig térdig ér az áfonya. Élveztem a pályát, igazi hosszútáv volt 16 ponttal és több hosszútávmenettel. A hosszútávmenetekben jó útvonalakat választottam, de a zöldbb részekben akadtak problémáim. Fizikálisan fáradt voltam, és nem éreztem magam magabiztosnak a terepen (nem úgy, mint a skóciai terepeken, ahol egész télen edzettem). Mint ahogy említettem, nem igazán versenyeztem ebben az évben, úgy gondolom, hogy kell még futnom egy-két nagyobb versenyt a VB előtt ahhoz, hogy megtapasztaljam, hogyan kell versenyezni, nem csak lefutni a pályát.

Sprint

Tipikus városi sprint volt, a pálya elején egy Gamla Stan (óváros) szerű részel és több hosszabb útvonalválasztás átmenettel. Ezt a versenyt úgy tekintettem, mint egy teszt-futás a VB sprintre. Így hasonló mentális felkészülést csináltam, mint amit a VB előtt fogok. A verseny előtti napig lehetett sétálni a terepen, így a brit csapatnál ellátogattunk Lysekilbe. Több órát „sétáltam” a városban google street view segítségével is. Jól éreztem magam a verseny előtt, sikerült regenerálnom az skót edzőtábor utáni fáradtság és a két nappal korábbi hosszútáv után. Ezúttal magabiztosnak éreztem magam – nem úgy, mint a hosszútáv előtt – és ez a versenyezésben is meglátszott. 23. lettem volna, ha nem törlik a versenyt az SI hibás működése miatt. Ez lett volna az egyik legjobb világkupa helyezésem, úgyhogy elég fájdalmas, hogy problémák voltak az időméréssel. Ugyanakkor maga a versenyés egy pozitív visszaigazolás számomra, hogy a sprint felkészülésben jól haladok.

Központ

Nehéz volt a futhatóság, zöld volt a terep, állandóan a lábam alá kellett néznem, és ez elvett elég sok időt a térképnézéstől. Nem éreztem azt, hogy versenyzek, nem csináltam különösen nagy hibákat, de lassan haladtam. Ennek ellenére élveztem, hogy ezen a jó, technikás terepen futhatok.

A versenyek alatt felemás érzéseim voltak. A hosszútávon a két perces indítási közök és az, hogy nincs semmilyen pillangó vagy bármely más pálya variáció, ami kicsit is akadályozna a együtt haladásnak, nem tűnik fair-nek. Tudom, hogy erre nincs jó megoldás egyelőre... Mindenesetre a VB hosszútávon 3 perces indítási közök lesznek.

Az, hogy az SI nem működött és hogy a verseny közben a rendezők elkezdtek kicserélni a hibásan beállított dobozokat, valamint az, hogy ez oda vezetett, hogy törölték a versenyt, igazából megmagyarázhatatlan.

Visszatérve a saját céljaimra a versennyel kapcsolatban:

1. A 2016-os VB terepei kemények lesznek, kihívást jelentenek. Szerintem a VB előtti edzőtáborok nélkül lehetetlen lesz jól teljesíteni az erdei számokban.

2. Amikor beértem a hosszútávról, elég csalódottnak éreztem magam, de azután realisan átgondoltam a helyzetet: egész évben Skóciában edzettem, ez volt az 5. versenyem ebben az évben (a JK váltóval és a Honvéd Kupával együtt), viszont a VB-ig majdnem minden hétfőn fogok versenyezni, illetve a skót terepeken sokkal magabiztosabbnak érzem magam, mint ezen a kemény skandináv terepen. (Ez érdekes, mert a hangafüben futni ugyanolyan nehéz, vagy nehezebb, mint itt, de a láthatóság valahogy jobb, és egyszerűen ahhoz vagyok hozzászokva.)

3. Nem sikerült javítani az erdei világranglista helyezésemre, ami nem meglepő a mezőny erősségét tekintve. A sprint világranglista helyezésem javult volna, ha nincs probléma az SI-vel...

4. Versenytapasztalat-szerzésnek jó volt: összesen 4 órát töltöttem a karanténokban, úgy készültem mentálisan a versenyekre és úgy melegítettem, stb., mintha a VB-n lennék.

A következő állomás a Jukola!

Gyurkó Fanni
gyurkofanni@gmail.com

TIPO KUPA 2015

Az idei Tipo kupa Mátraalmáson (Szuha) volt megrendezve, a 2010-es diákolimpia terepeihez közel, így mindenki reménykedett, hogy az időjárás kegyesebb lesz hozzánk, mint 5 éve. Az is volt, bár így is esett eleget.

Úgy tudom a rendezőség eredetileg nem ezen a helyszínen tervezte a verseny megrendezését, csak a jégkár az ő terveiket is lerombolta, így a Mátra már egy B verzió volt. Ez sajnos több területen is látszott, de leginkább a térképen. Én nem igazán észleltem futás közben ezeket a hibákat, de több, nálam sokkal hozzáértőbb ember panaszkodott arra, hogy néhol a domborzat „úszott”, valamint az irányok se stimmeltek mindig. De ez a terep nem igényelte a precíz tájékozódást oly gyakran, inkább a nagy domborzati elemeket kellett használni, és ehhez megfelelő térképet készítettek a rendezők.

A program a Tipo-tól megszokottan eléggé sűrű volt 3,5 nap alatt hatszor futható, aki minden lehetőséget kihasználta. A Szélrőzsa éjszakaival kezdtünk, ahol egy igazi mátrai terepet kínáltam versenyzésre. Az én pályavezetésem tetszett, ugyanis a pályakövető igyekezett kerülni a sok szintet, így szinte folyamatosan igen jó tempót lehetett menni.

A két rövidített normáltávú pálya már nem nyerte el annyira a tetszésem, ugyanis hiányoltam belőlük a komoly lehetőségeket kínáló útvonalválasztást (ami normáltávon az előírás/elvárás), értem ezalatt az olyat, hogy az átmenetet lefutva se tudom eldönteni, hogy jó volt-e a választásom, avagy nem. (Ennek ellenére sikerült egy rosszat választanom a 3. nap, de az az én ostobaságom volt). Ezzel természetesen lehet nem egyetérteni, ez csak az én véleményem. Ami még zavaró volt, hogy a 3. nap úgy tűnt, szándékosan a terep legrosszabb részén forgattak meg több kategóriát is, ahol igen sokan szinte lépni se bírtak

a gallyazásban, mindezt úgy, hogy mellette volt egy jól futható erdő, finom domborzattal. Persze tudom én, hogy keménynek kell lennie a pályáknak...

A váltón mindössze csak egyetlen hiba volt, és erről aztán végképp nem a rendezőség tehet, hogy nagyon kevés volt az induló (az indulók közel fele a Spari csapatai voltak). Emiatt eléggé hamar egyéni futam lett szinte mindenkinek a versenyéből, elveszítve ezzel a váltó lényegét. Én személy szerint nem kedvelem a nem farsta váltókat, értem ezalatt a szakaszkombinációt is. Ugyanis ilyenkor elveszik az izgalmas egymás elleni küzdelem. Ezért nem örültem a motola szó hallatán, bár ennyi csapat nevezésével nem nagyon alakulhatott ki együtt futás, így érthető ez az egyszerűbb megoldás.

Kiemelném, hogy volt mobilos tájfutás is, ahol a dobogósok ingyenes nevezést nyertek a Hungária kupa ezen kísérő versenyére. Na és a befutó-versenyt is, első nap, amit Peregi Dani bődületes idővel nyert, pedig még megálltam nyújtani is előtte, de túl hosszú volt ehhez a pályám, én meg túlságosan is eléheztem rajta. És kiemelném azt is, hogy a verseny nem csak magyar, de szlovák rangsorpontokat is adott, így egy kicsit erősebb téve az elit mezőnyöket, ami rá is fér a magyar kupaverse nyekre, ha nincsen válogató. Ezt a kezdeményezést folytatni kéne, mert jót tesz az élversenyzőknek, ha meg kell küzdeni a győzelemért. És ami még kiemelkedően jó volt, az a díjazás, de ez nem véletlen, hiszen Máthé Fanni jó pár választ böngészett át ebben a témában a verseny előtt. Volt sok tárgy és szolgáltatás

A Szélrőzsa éjszakai egyik pontja

A legifjabbak a versenyen

jutalom, komoly szponzori felajánlások, így tényleg megérté küzdeni a győzelemért.

Összességében egy kicsit családiasabb hangulatú Tipo kupán vehettünk részt idén, mint szoktunk, kevesen voltunk, és az eső miatt még kevesebben voltak a versenyközpontban, de a rendezőség idén is magabiztosan, számomra észrevehetően hibák nélkül hajtotta végre a feladatait. Mivel mindig kiváló felkészülési lehetőség a közép, váltó és éjszakai OB-ra, jövőre is érdemes lesz elmenni a Tipo kupára.

Bakó Áron

„FORRAI-TESTVÉREK TÉRKÉPEIVEL A ZSANA KÖRNYÉKI DOMBOKON”

Homokháti Maccabi Kupa – 2015. május 23–25. Zsana

A háromnapos nemzetközi tájékozódási futóversenyt Homokháti Maccabi Kupa néven rendezték a pünkösdi hosszú hétvégén, ezúttal Zsana környékén. A terep nem okozott különösebb meglepetést, ugyanis az elmúlt esztendőben a Maccabi VAC szakosztálya ugyanitt rendezte a Normáltávú OB selejtezőjét illetve döntőjét.

Az enyhén homokbuckás, vegyes fedettségű alföldi terepen főleg a fizikai képességek domináltak. A jellegzetes, dél-alföldi, homokbuckás terepen három országos rangsoroló futamra, éjszakai, valamint váltó versenyszámokra került sor, de egy külön labirintus pályán is kipróbálhatták magukat a résztvevők.

A verseny formáját tekintve nevezetesen: Maccabi Kupa: 3 napos, 3 forduló, összetett, nappali, egyéni országos rangsoroló verseny, a második futam WRE (világranglista) futam. Dél-Alföldi Regionális Éjszakai Bajnokság egyfordulós, éjszakai, egyéni országos rangsoroló verseny. Maccabi váltó: 2 x 2 fős, országos rangsoroló váltóverseny.

A verseny három fő futamán 400 körüli volt átlagban az indulók létszáma. Az alábbi országokból érkeztek résztvevők: Horvátország, Szlovénia, Románia, Szerbia, Ausztria, Svájc, Belgium, Norvégia, Magyarország. A kitűnő versenyterképeket a Forrai-testvérek (Forrai Gábor és Forrai Miklós) készítették. Az általános ellenőrzőbírói felada-

tokat Spiegl János, míg a nemzetközi IOF ellenőri feladatokat Molnár Péter látta el.

A verseny második napján megrendezett világranglista futamon az F/M21E (10 induló, 7,3km, 26 ep.) kategóriában osztrák győzelem született Plohn Markus (HSV OL, Wiener Neustadt) személyében, míg öt Maksimovic Blazo (Szerbia) és Vörös Endre (HOD-Mentor SE) versenyzők követték a dobogón. Ugyancsak a világranglista futam a N/W21E (7 induló, 5,9km, 23 ep.) kategóriában Péntek Gréti (BSC) győzött Ratinland Zsófia (FLF) és Károlyi Hanga (SPA) előtt. A háromnapos összetett verseny is Plohn Markus és Péntek Gréti győzelmével végződött.

A kétfős váltóversenyen F21A kategóriában Markus Plohn és Michael Stockmayer (Wiener Neustadt) páros, míg az N21A kategóriában Lisa Pacher és Anna Luegert (Graz) páros diadalmaskodott.

Az éjszakai egyéni versenyen az F/M21A mezőnyben Werner Péter (PVS), Thomas Polster (Graz), Szőri Kornél (SZU) sorrend alakult ki. Az N/W21A kategóriában Pacher Lisa (Graz) győzött, majd őt Lueger Anna (Graz) és Tóth Krisztina (TTE) követték a dobogón.

Molnár Péter a WRE futam IOF ellenőre röviden így értékelte a versenyt: „A térkép és a pályák a Forrai testvérektől megszokott módon teljesen korrektek voltak, az elit pályák kihozták a terepből a maximumot. A célterület is minden igényt kielégített, a látványos és bekábelezett átfutó- és befutópontnak köszönhetően jól követhető volt a verseny állása. Viszont szomorúan kellett megállapítani, hogy a két elit kategóriában nem igazán gyűlt össze

Célegyenésben

Előttük a versenypálya

Váltóverseny eredményhirdetése (F21A)

acélos mezőny, sem a hazaiak, sem a külföldiek tekintetében.”
A verseny alatt nem terveztek folyamatos papír alapú eredményközlést. A versenyközpontban on-line eredményközlő rendszert üzemeltettek. A büfésátorban elhelyezett digitális eredménykijelzőkön folyamatosan követni lehetett az eredményeket. A Maccabi Kupa eredményét kategóriánként a két középtávú és a normáltávú futamok összetett időeredménye adta. Külön eredményt hirdettek a WRE futamon, az éjszakain és a váltón. A WRE futam időeredménye - az adott kettő kate-

góriában - beleszámított a Maccabi Kupa 3 fordulójának összetett eredményébe.
A WRE futam dobogósai érmet, oklevelet és tiszteletdíjat vehettek át. Az összetett verseny 1-3. helyezettjei valamennyi kategóriában érmet, oklevelet és tiszteletdíjat kaptak. A váltón és az éjszakain az 1-3. helyezették érdemdíjazásban részesültek. Az ünnepélyes eredményhirdetésen többek között díjátadók voltak: Á. Furus András Kiskunmajsza Város Polgármestere, Tóth Attila KEFAG Dél-Kiskunsági Erdészet Igazgatója. Minden versenyző 2,5 napos fürdő-

belépőt kapott a Mórahalmi Szent Erzsébet Gyógyfürdőbe (május 23. szombat 14:00-tól május 25. hétfő estig). A versenyanyaggal együtt kapott rajtszám jogosított a fürdőbe való belépésre.

Néhány ellesett véleményt közölve a rendezőség vendégkönyvéből:

„Jó terepen, jó térképen, izgalmas pályákon futhattunk, és élveztük az extra szolgáltatásokat is!” (Krasznai Orsi)

„A feleségem (Laurence Robinson) és a magam nevében nagyon köszönöm, a nagyon jól megszervezett versenyt. Örültünk, hogy átrepültünk Belgiumból és résztvettünk a háromnapos versenyen, Magyarországon első alkalommal. Nagy élmény! Tetszett a technikai pálya a nagyon gyors terepen.” (Richard Robinson, Belgium)

„A labirintusról, konkrétan az F35A kategóriáról. Nekem éppen ment a labirintus, és ha történetesen nem szállok ki a versenyből előbb egy rossz pontfogással, akkor pont a labirintusban jöttem volna két helyet előre az összetettben, amire egyáltalán nem lettem volna büszke. Semmi szükség egy F21A vagy F35A pályába ilyen és bármilyen(!) oda nem illő elemekre. Érdekeségnek,

Frissen a frissítón

Br vagy egyéb pályákba beépítve, különálló játéknak minden bizonynyal kiváló, de "komoly" kategóriákba beépíteni nem szabad. Ezt leszámítva a verseny kiváló volt minden szempontból, különös tekintettel a pontos térképre. (Weibl Zoltán)

„Nem újdonság, hogy remek volt a verseny! A legfontosabb a térkép és a pályák. Nagyon pontosan helyesbített. A Forrai-testvérek évek óta készítik jobbnál-jobb térképeiket. Lehetne már egyszer az ő munkájuk is az év térképe! Szó nincs arról, hogy az Alföldön csak olyan terepek vannak, amin csak futni kell! A domborzat, a fedettség pontos ábrázolása nem könnyű feladat. Sokszínűségéről is meggyőződhetünk. A pályák technikásak voltak, magasszínvonalú rendezéssel. A hab a tortán, hogy még az időjárás is kegyes volt, megúsztuk az esőt. Sajnálhatja, aki nem vett részt a versenyen! (Hanusz Mária)

Végeztük Paskuj Mátyas szaksztyáveztő, a szervező bizottság elnökének összegző szavait idézve: „Az idén a megszokottnál egy kicsit talán kevesebben vettek részt versenyünkön, ami betudható talán a szélsőséges időjárásnak, valamint a Kolozsváron megrendezésre került Ifi válogatott edzőtábornak. A kisebb létszám ellenére is nagyon színvonalas versenyt rendeztünk, most is mindent megtettünk, hogy a versenyzők kimagasló kiszolgálásban részesüljenek. Kissé csalódás, hogy a Magyarországon egyetlen WRE (Világranglista) futamnak semmilyen értéke nincs, még a Magyar Elit élmezőnyt sem mozgatta meg annak érdekében, hogy rajthoz álljon.”

A labirintussal kapcsolatban is kikértem a verseny fő koordinátorának véleményét: „A verseny egyik érdekessége most is a labirintus volt, ami a cél mellett került kialakításra, látványos helyen így a célból mindenki nyomon tudta követni több versenyző tevékeny-

Labirintus a térképen

Labirintus látkép

ségét ebben a versenyhelyzetben is. Többekben talán ellenszenvet vált ki ez a versenyforma, pedig azt gondolom mindenkinek egyformák a feltételek és ez is egy olyan tájékoztató feladat, ami szerves része a tájékoztató futásnak. Lehet, hogy ezt külön versenyként kellene a jövőben meghirdetni és nem a verseny részévé tenni, de a vélemények nagyon megoszlanak, nehéz igazságot tenni.”

Paskuj Mátyas szaksztyáveztő, a szervező bizottság elnökének előzetes beharangozója szerint jövőre 2016. május 14-16. között, a Homokháti Maccabi Kupa

Kiskunmajsa környékén lesz megrendezve, teljesen új terepen ahol még nem volt tájékoztató futó verseny! Mivel a rendezők egy igazi családi programnak gondolják a Homokháti Maccabi Kupát már évek óta, ezért nemcsak a gyerekek számára lesz vonzó kikapcsolódás, hanem a felnőtteknek is, hiszen a fárasztó verseny után minden nap megmártózkodhatnak a fürdő vizében is.

Sindely Pál
sindelyp@invitel.hu
Fotó: Blidár Tamás

JÚNIUSI ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A világvversenyekre utazó csapatok és a Sportágfejlesztési Terv adták az ülés gerincét. Dénes Zoltán nyitott a felnőtt és junior világbajnokságra utazó csapatokra tett javaslatával.

KILENCEN UTAZNAK

A JUNIOR VB-RE

A Junior VB esetében a lányoknál Viniczai Csenge nem tudott részt venni az összes válogatón az Iskola Világbajnokság miatt, ahol jól szerepelt, ezért ő szubjektív alapon kerül a csapatba. Mivel egyébként az előző években megszokottnál nagyobb létszámú és szorosabb harc volt a bekerülésért, a szövetségi kapitány javasolta, hogy az eredmények alapján legjobb négy fővel (Szuromi Luca, Goldmann Júlia, Weiler Virág, Péntek Gréti) együtt öten utazzanak. A fiúknál az eredetileg kiírt válogatási elvek szerint a válogatókon legjobban szereplő négy fő alkotja a csapatot: Míavcz Balázs, Peregi Dániel, Kovács Bertalan, Mészáros Máttyás.

A FELNŐTT VB RÉSZTVEVŐI

A felnőtt VB-re a nőknél Gyurkó Fanni (hosszútáv, rövidtáv, váltó), Szerencsi Ildikó (középtáv, váltó) és Weiler Virág (rövidtáv, váltó) utazik; a férfiaknál Bakó Áron (hosszútáv, középtáv, váltó), Baumholcz Máté (hosszútáv, rövidtáv, váltó), Józsa Gábor (rövidtáv) és Lenkei Zolt (középtáv, rövidtáv, váltó) alkotják a csapatot. A sprint váltó összeállítása még nem dőlt el.

AZ IFJÚSÁGI EURÓPA-

BAJNOKSÁG CSAPATA

Gera Tibor folytatta az Ifjúsági Európa-bajnokságon résztvevő csapattal. A fiúknál nem volt szubjektív döntés, mindkét korosztályban az eredmények alapján az 1-4. helyezett alkotja az utazó csapatot. A lányoknál serdülőben a címvédő Szuromi Hanga került be válogatás nélkül, mivel Finnországban tanult az elmúlt évben és a formája is megfelelő volt. Mellette az eredmények alapján a legjobb három utazik. Ifiben három versenyző kiemelkedett a mezőnyből, mellettük a szövetségi kapitány a serdülőben negyedik helyen végzett Hajnal Dorottya-t javasolta indulni, amit az érintett versenyzők közös klubedzőjével is egyeztetett.

TÁJKERÉKPÁROS

VILÁGBAJNOKSÁG

Mets Miklós ismertette a Tájékerékpáros Világbajnokságra (junior és felnőtt közösen) utazó csapat tervezetét: Füzy Anna, Rózsa László, Tamás Tibor (felnőtt); Tamás Bianka (junior).

TRAIL-O VB-RE UTAZÓ CSAPAT

Ő ismertette a Bíró Fruzsina által javasolt Trail-O VB-re utazó csapatot is: Beke Viktor, Laáber Miksa (para), Bíró Fruzsina, Fehér Ferenc, Mihácz Zoltán (open). Az elnökség valamennyi világvversenyre utazó csapatot különösebb vita nélkül fogadta el.

2016. ÉVI FŐISKOLÁS VB

Less Áron tájékoztatott a 2016. évi Főiskolás VB előkészületeiről. Összeállt egy elég nagy létszámú szervezőbizottság, ami- ben a szakmai feladatokat a 2009-es Felnőtt Világbajnokságot szervező csapat vezetői viszik. Kialakult a program, megvan a pályakitűzők (Zsigmond Száva, Domonyik Gábor, Szabó András, Lenkei Zolt, Sümei János), térképhelyesbítő (Sötér János, Sümei János) és a hazai ellenőrző bíró (Mihácz Zoltán) személye. Négynapos kísérőversenyt terveznek rendezni. Júliusban jelenik meg az első bulletin.

2016. ÉVI HUNGÁRIA KUPA

Ismét Gera Tibor percel következtek, a jövő nyár másik nagy hazai eseményének, a Hungária kupának az előkészületeivel. A versenyközpont Soltsvadvárban, a Vadkerti-tónál lesz, ahol egy helyen vannak a szállások és az esti rendezvények lebonyolítására is alkalmas. Megvannak a terepek, amik 70-80%-ban ismeretlenek a mezőny számára. A térképeket Dénes Zoltán készíti. Minden napra terveznek kísérőversenyt is. Hamarosan megjelenik a versenyeken az első bulletin.

TEREPENGEDÉLYEZTETÉS HELYZETE

Kovács Gábor számolt be a terepengedélyeztetés jelenlegi helyzetéről. A közelmúltban próbálta megszondázni az egyesületeket egy köremai-el, de elég kevés visszajelzés érkezett. Úgy tűnik, hogy a helyzet a pár évvel ezelőttinél jobb, de mindenképpen fontos, hogy időben elindítsák a rendezők a kérelmezési folyamatot. Újjonnan érzékelt probléma, hogy bizonyos rendezők engedély nélkül rendeznek versenyeket, ami a sportág egészére negatív hatást okoz, ezért a következő ülésen ezt a kérdéskört meg fogja vizsgálni az elnökség.

2016. ÉVI KÖZÉPTÁVÚ- ÉS VÁLTÓ OB

Mihácz Zoltán vette át a szót a jövő évi Középtávú és Váltó OB lebonyolítása kapcsán. A versenyekre Besztercebányán kerül sor, és egyben szlovák bajnokságok is lesznek. Mivel a két ország bajnoki rendszere eltér, ezért egyedi szabályozást kell alkotni rá. A bizottság javaslata, hogy a magyar szabályzat szerinti kategóriákkal rendezzék a versenyeket; a Középtávú OB legyen egyfordulós (olyan null-idővel, hogy aznapi utazással elérhető legyen), az utánpótlás és felnőtt kategóriákban red group alkalmazásával a sorsoláshoz. Az elnökség elfogadta a javaslatot.

SPORTÁGFEJLESZTÉSI PÁLYÁZATOK

Kovács Balázs tájékoztatót a sportágfejlesztési pályázatokról. Lezárult az edzőtámogatási és nyári utánpótlás edzőtábor pályázat beadási határideje. Hat új edző jelentkezett, miközben egy lemorzsolódott. Az edzőtábor pályázatra 11-en jelentkeztek, nagyjából a szokásos klubok, de itt is van három új pályázó.

DIÁKOLIMPIÁK ÉRTÉKELÉSE

A Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság értékelte a megyei és országos diákolimpiákat is. A megyei döntőt (ahogy 2011 óta mindig) minden megyében megrendezték, két megye kivételével jó létszámokkal. Az országos döntő jól sikerült, a váltó létszámrekordot hozott. Összességében elmondható, hogy az Országos Diákolimpia az utánpótlás legnagyobb hazai versenye immár évek óta.

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

Kovács Balázs és Lacsný Márton számolt be a Mocsai Lajossal, a Testnevelési Egyetem rektorával lezajlott találkozóról, ahol egy együttműködési megállapodást sikerült előkészíteni. A várhatóan júniusban aláírandó megállapodás keretében a tájfutás bekerülhet a testnevelő tanárok képzési programjába, újra indulhat tájfutó szakedzőképzés, a sportmenedzser képzésben is előtérbe kerülhet a sportág és sportszakmai felmérések, kutatások valamint sporttudományos konferenciák, továbbképzések terén is szorosabbra fűzhető az együttműködés. Ez a megállapodás ad egy keretet a további munkához, aminek során elkészül majd az oktatási tematika a testnevelő tanárok és a szakedzők képzéséhez.

2016-2020 KÖZÖTTI

SPORTÁGFEJLESZTÉSI TERV

Az ülés legvaskosabb napirendi pontja a 2016-2020 közötti Sportágfejlesztési Terv előkészítése volt. A téma felelőse, Kovács Balázs elmondta, hogy az egész éven át húzódó folyamat a harmadánál-felénél tart. Az eddigi egyeztetések során kialakult egy sportágon belüli konszenzus a jelenlegi helyzetünkről (erősségeinkről, problémáinkról) és a stratégiai célokról (létszámnövelés, válogatott eredményesség,

sportág feljebb pozícionálása, zöld vonal erősítése). A célokat szám-szerűsíteni kell, ezen a téren az előző Sportágfejlesztési Tervet erősen felül kell vizsgálni. Ezeket a mérőszámokat ment végig az elnökség, hogy minél egzaktabb módon tudják jellemezni a tevékenységünket.

EGYEBEK

Az egyebek között Less Áron elmondta, hogy az idei állami támogatásunk 9.7 millió Ft lesz, emellett 2 millió Ft-ot kapunk a Világjátékokra való felkészülésre. Dr. Szarka Ernő, az MTF SZ tiszteletbeli elnöke a közelmúltban töltötte be a 80. életévét, ebből az alkalomból a Magyar Sport Házában köszöntést szervezett a szövetség, ahol az ünnepelt a Ripszám Henrik emlékérmét is átvette. Mets Miklós számolt be röviden a május első hétvégéjén tartott tájkerékpáros Világ kupáról, ami sikeres volt: 23 nemzet közel 400 versenyzője állt rajthoz a három futamon. Az elnökség végül megszavazta a jövő évi tisztújító közgyűlést előkészítő jelölőbizottság vezetőjének Máthé Istvánt, tagjainak pedig Jenővári Gabriellát, Kiss Endrét, Sindely Pált és Sramkó Tibort. (mtfshu – Molnár Péter)

NYÁRI UTÁNPÓTLÁS EDZŐTÁBOROK

Az MTF SZ Sportágfejlesztési és Ifjúsági bizottsága értékelte a nyári utánpótlás táborok támogatására kiírt pályázatra beérkezett jelentkezéseket, és mind a 11 pályázó nyári edzőtábor támogatathatónak talált.

Az edzőtáborok felhívása bekerült az MTF SZ honlap adatbankjába a Dokumentumok/ Sportágfejlesztés/ Nyári edzőtáborok kiírása 2015 mappába. A pályázati kiírásnak megfelelően a támogatási összeget utólagosan számítják és fizetik ki szeptember elején. (mtfshu)

Az edzőtáborok:

Június 22-27.:	Nyírtura – NYK
Június 29.-július 3.:	Ecseg – SPA
Június 29.-július 3.:	Nagykovácsi – VSE*
Július 24-27.:	Abaliget – FLF
Július 31.-aug. 4.:	Sopron – ZTC
Augusztus 1-4.:	Csákvár – SZV-PVS
Augusztus 2-7.:	Kaskantyú – KAL
Augusztus 6-9.:	Fenyőfő – BTK-VHS
Augusztus 6-9.:	Nyíregyháza – DCS*
Augusztus 7-13.:	Csörötnék – GOC
Augusztus 11-14.:	Bánkút – DTC
* nem bentlakásos	

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu
+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.
Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

multiNavigator.hu
terepfűtés - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájélok 2015 3. szám **21**

Novai Éva tájfutó pályafutásának 25 éves jubileumi évében megszerezte 30. felnőtt bajnokságát az idei ÉOB-n. Az első tíz évben az egész Makrai család együtt sportolt a Spariban, ahol már volt egy jó N13-as csapat. Az apróbb sikereket négy ifi EB és két junior VB-n való részvétel követte. Két bajnoki arany, meg két ezüst a szombathelyi Youth Match-en mégis a folytatásra bízta. A komolyabb edzőmunkát húszévesen már az NYVSC színeiben kezdte, kisDüdü és Egér, alias dr. Török János atlétaedzővel. Elsőéves felnőttként robbant be az élvonalba. 2001 tavaszán megnyerte a sümegi HOB-t, az őszi ONEB-en pedig Oláh Kati mögött lett második. 2002-ben már három egyéni aranyat szakított. A következő évben pedig a világbajnoknőt is elkapta az egyéni OB-n. Legszebb sikerei 2004-ben kezdődtek. A Főiskolás VB sprint számában szerzett bronzérmet, itthon pedig négyszeres egyéni bajnok lett. Ez utóbbi bravúrt még kétszer megismételte, mint ZTC-s. Kiváló eredményeit kitartásának, koncentrációs képességének és robbanékonyságának köszönheti. 3 főiskolás és 8 felnőtt VB-n vett részt. Legjobban a 2007-es ukrán VB-n szerepelt, ahol az első etapon hatodikként hozta a

váltót. Leginkább a 2009-es miskolci VB-re készült, de az nem úgy sikerült, ahogy szeretne volna, ezért visszavonult a válogatottságtól. Azóta a családjára koncentrál, férje Novai György, két kislánya Panna és Réka. Elhatározta, hogy a tájfutást csak élvezetből csinálja, de azért az utánpótlás válogatottnál besegít Gera Tibornak. 2014 óta az SZVSE színeiben indul, ahol Szerencsi Ildivel közösen számít még a tavalyi sprintváltóhoz hasonló csapatbajnoki győzelmekre. További sok örömet és sikert kívánunk a bajnoknőnek!

Máthé Fanni profi módon mérte fel a versenyek díjazására vonatkozó igényeket, mint a Tipó kupa rendezője. Pedig az internetes közvélemény kutatástól távol eső aromaterápia a hivatása.

A 180 válasz 70 %-a az első napon érkezett be, jelezve a Lazarus lista olvasóinak állandó jelenlétét és gyors reagálását. A vélemények összesítése jól mutatja a tájfutó agy rugalmassága mellett a többség konzervativizmusát is. Meg azt, hogy akik nem rendeznek versenyt, nincsenek tisztában a díjakra fordítható keretek szűkösségével.

A nagy többség (75%) elvárja, hogy érem/oklevél/kupa mellett legyen tiszteletdíj, és ne csak az OB-kon. Mindössze 2% tartja feleslegesnek az egészet. A díjon legyen rajta a verseny logója (86%), mert a végén azt sem tudjuk, mikor és miért is kaptuk. A díj lehetőleg legyen gyönyörű, hatalmas és egyedi. Persze bármi más díj is lehet emlékeztető, ha azt valami igazán komoly versenyen kaptuk. A leginkább kíváncsi tiszteletdíj egy tájfutóhoz illő hasznos műszaki cikk, de sokan szeretik az elfogyasztható dolgokat, mint bor, édesség, élelmiszer, esetleg virág, ha a többi csak porfogó. A díjazásnál legyen három a magyar igazság, sőt hívhatnak hatot a pódiumra. Már nehogy úgy legyen, mint a cseheknél, ahol csak a győztest szólítják. Többek szerint a díj legyen összhangban a teljesítménnyel. Mások főleg a gyerekeknek adnának, hogy a bőkezű díjazás szeretesse meg velük a tájfutást. Arra talán már gondolni sem merünk, hogy egy, a szülőkkel, barátokkal együtt eltöltött versenyzős hétvége, vagy netán maga a tájfutás is lehet örömteli élmény számukra.

A szembetűnő díjimádát ellenére a többség nem igényli a díjátadó ceremóniát. Adják csak oda pikk-pakk, hogy gyorsan mehessünk haza...

Peregi Dani betört az utánpótlás keretbe. Két év mélyrepülés után idén jókat futott a válogatókon, tagja lett az utazó csapatnak ifiben és juniorban is. Így részt vehet élete első VB-jén, és nem is akárhol, hanem Norvégiában. 10-12 évesen még lényegesen gyorsabb volt társainál, akik aztán apránként beérték. Mindössze egy ifi EB-n futhatott 2012-ben, ahol 20-30 közötti helyezéseivel még ő volt a legjobb a csapatban. Aztán akadozni kezdett a dolog. Egy-két versenyt sérülés miatt kellett kihagynia, másokat meg elizgult. Az elmúlt évet Amerikában kezdte, Houstonban tanult. A kőgazdag texasi metropolisz tájfutó lehetőségek terén igen szegényes. Ha van is valahol erdő, oda tilos bemenni. Szóval nem lehetett rendesen edzeni. Dani ezt a hátrányát csak nehezen hozta be, de nem adta fel. Ősszel a ROB-on szép egyenletes futással győzte le Dalos Mátét, a nagy esélyest. Máté hiába volt 11 átmenetben a legjobb, mégsem tudott vezetést szerezni. A 24 átmenetből Dani csak ötöt nyert, féltávnál mégis az élre került és a vezetést nem adta ki a kezéből, a célba 2 mp előnnyel ért be. 2011. után ez lett élete második egyéni bajnoki aranya. A zsanai egyéni OB-n a selejtezőt jól vette, de a döntőn rossz térképet

húzott. A bizonyítás lehetősége 2015-re csúszott át. A lelkiismeretes téli edzések aztán eredményt hoztak. A Bükkben, az áprilisi junior válogatón érezte meg, hogy hosszabb távon is kitartó, jól bírja a szinteket. De azért még a gyorsasága is megvan, mert vannak felpörgető edzések is a Spartacusban.

25 éves a KOB. 1990. június 9-én rendezték az első Csákszentimrei, amit érdekes módon még rövidtávú bajnokságnak hívták. A férfiaknál a válogatottságtól búcsúzó Kelemen János (PVSZ) szerezte meg a bajnoki címet. A nőknél a világbajnok aspiráns Oláh Kati (OSC) lett a győztes. Az MTF Sz elnöksége 1989. szeptember 5-i ülésen hozott határozatot Országos Rövidtávú Nappali Egyéni Bajnokság bevezetésére, hogy azonos napon, selejtező, majd 2-4 óra elteltével döntő formájában kerüljön megrendezésre, férfi/női – felnőtt/ifi kategóriákban. A győztes idők hasonlóak voltak a maiakhoz. 50 fő nevezőig csak egy futam volt, külön döntő nélkül. 51-100 nevezőig 2 futam, 16-16 fő a döntőbe jutásával, és így tovább. Indítási időköz 1 perc. Ekkor jelent meg a „karantén” fogalma is a versenyen. Az előzmény az IOF döntése volt, hogy a legközelebbi, akkor még kétfévente rendezendő VB programját középtávú számmal bővítik.

A rendszerváltás évében már a Magyar Köztársaság bajnokságaként írták ki az újszülöttet és együtt rendezték a váltóbajnoksággal. A rendező a Turul SC volt, a versenybíróság elnöke Törjék György, elnökhelyettes Schneider Béla, pályakitűző Somlay Gábor és Tóth Lajos, ellenőrzőbíró dr. Hegedűs András és Valtinyi László. A térképkészítés feladatát a BEAC kapta meg, hogy újra felszínhassák az Eötvös verseny halványodó fényét. A Csákszentimrei felé lomhán lefutó, géppuskaállásokkal megszórt gerinceken a friss színhelyes 10 ezres alaptérkép valami szokatlan finomsággal hozta a kis tisztásokat és ligethatárokat. Ez is feltűnhetett Skerletz főtítkárnak, aki szelíden ráterelte a térképre a kettős bajnoki hétvégét, még az Eötvös megrendezése előtt. Így aztán Síkhegyi Ferkó és Lux Ivánék mellett Somlay és Zetor is helyesbíthetett ezen az élményt adó terepen. A verseny neve 2002-ben változott középtávúra, ekkor vezették be a mai ROB ösét, a sprintbajnokságot, amit akkor még Park OB-nak neveztek.

Bozán György, bozan.gyorgy@gmail.com

NÓGRÁDI HUNGÁRIA KUPA

Két hónapnál is kevesebb van már csak hátra az idei év legnagyobb magyar tájfutó rendezvényéig.

Az első nevezési határidőig 3 kontinens 21 országának közel 1000 versenyzője nevezett. A versenyközpontul szolgáló Tarjáni Gyermektáborban a kőházas illetve faházas szálláshelyek mind elfogytak. Aki most gondolná meg magát és a rendezésen keresztül foglalna szállást, annak a sátorozást vagy a tornatermet, kicsit távolabb pedig a kollégiumot tudjuk ajánlani, illetve akad még néhány hely a Halász Fogadóban is. Ezen kívül többféle, egyénileg intézendő szálláslehetőséget találtak a honlapon.

Az 5 napos összetett verseny programjáról, terepeiről már sok mindent leírtunk, most a kísérőversenyekről álljon itt néhány információ:

A 3x3-as váltó valójában nem is kísérőverseny, hanem a fő versenyprogram része, önálló rangsoroló verseny. Idén kétféle hosszúságú pályán versenyezhetek, a rövidebbiken a részpályák hossza 900 méter körüli, így a legfiatalabb vagy legidősebb versenyzők számára is teljesíthető. Semmiféle megkötés nincs a váltók összetételére vonatkozóan, a lényeg mindössze annyi, hogy mindhárom váltó-

tag háromszor fut a verseny alatt. A sok váltás miatt egy pörgős, fordulatos, látványos verseny várható. A 3. napi rövidtávú futam délutánján, a fő verseny céljától 750 méterre felépített arénában várjuk a résztvevőket.

A Tájébringa szervezése még zajlik. A versenykiírás szerint a 0. nap délutánján, de kellő számú érdeklődő esetén akár több napon át is lehet majd versenyezni. Ha nincs biciklid, vagy nem hoznád magaddal, akkor a helyszínen kölcsönözni is lehet majd.

A Tájékozódási túraversenyt Fehér János és csapata szervezi, az 1. nap délutánján a Versenyközpont közelében. A részvétel ingyenes, nevezések már külföldről is érkeztek.

Szintén az első napon lesz a Mikrosprint a tavalyi Hungárián megismert új lebonyolítási rendszerrel. A selejtező tömegrajtos pontbegyűjtő lesz, a döntőn a pályák futónként eltérőek, és a pontokon nem lesz kód. Helyszín a Tóstrand területe és a Versenyközpont környéke.

Második nap délutánján a VK környékén rendezi meg Szilávik Zoltán és csapata a Mobile-O versenyt. Ennek részleteiről a honlapról tájékozódhattok.

Ugyanaznap este az Alkonyati pontbegyűjtővel várunk, a VK-tól 2 kilométerre fekvő Kemerovo lakótelepen és az azt

ővező erdőben. Tömegrajt alkonnyaktör, futás közben a versenyzőkre fokozatosan rásötétedik. A megadott szintidőn belül kell minél többet

begyűjteni a különböző értékű ellenőrzőpontok közül. Két éve Szécsényben nagy sikert aratott, reméljük most is így lesz.

A Trail-O versenyt a nyíregyházi Nagyné Matolcsi Judit és Surányi Gábor rendezi. A kiírásban szereplő 4. napi időpont helyett várhatóan átkerül a 3. napra, amikor is egész nap, reggeltől estig, tehát akár már a rövidtávú verseny előtt, vagy a rövidtávú és a 3x3-as váltó között lehet majd teljesíteni a Tóstrand környékén kitűzött pályát. 4. napon a Retr-O versenyt rendezzük a 40 évvel ezelőtti salgótarjáni Hungária Kupa 5. napjával megegyező rajt- és célhellyel, 40 éves térképpel, korabeli pályafelszereléssel, korhű díjazással. Nem csak a nosztalgiazni kívánó örökifjaknak, hanem a mai fiataloknak is ajánljuk, ha ki akarják próbálni, hogyan nézett ki egy tájfutó verseny szüleik, nagyszüleik fiatalkorában.

**Mindenkit szeretettel várunk
augusztusban!
Nógrádi Hungária Kupa rendezősége**

MONTENEGRO ADRIATIC OPEN ÉS AZ ALBANIAN ORIENTEERING DAYS

Valamikor februárban vagy márciusban beszélgettem két angol barátommal – Ian Ditchfield és Ruth Rhodes – akik az angol tájfutó magazinban látták ennek a két versenynek a hirdetését.

Ők nagyon szerettek volna menni és engem kérdeztek, hogy mit gondolok. Hát én már voltam az ex-Jugoszláviában tájfutni, de csak Horvátországban és Szlovéniában. Montenegró meg Albánia nekem is egzotikusnak és újnak számított. Ettől teljesen függetlenül megegyeztünk, hogy megyünk, és koordináljuk az utazást. Mi kocsival mentünk, ők Dubrovnikig repülőgéppel, azután velünk autóval. Közben a pénz átutalása kicsit nehézkesen ment, de azt is megoldottuk. Azaz, hogy nekem csak a montenegrói verseny nevezési díját sikerült átutalnom, de erről később.

A mi útvonalunk Bosznián keresztül vezetett, de előtte meglátogattunk két szerb barátot, akiket én már régen ismerek, de soha nem voltam náluk. Zomborban laknak és ott aludtunk az első éjszaka. Másnap aztán neki a sok-sok határátkelésnek, ami Jugoszlávia felbomlása óta sajnos nehezíti az ottani utazást. Egy kicsit voltunk Horvátországban is, de a második és harmadik napunk többnyire Boszniában zajlott. Az idő sajnos esős volt, de azért kibírtuk. Az egyetlen alapvető változás szarajevói terveinket érte, ahol olyan monszunszerű eső volt, hogy ki se szálltunk a kocsiból. Azt majd legközelebb nézzük meg. Hála az égnek, mire Mostar-ba értünk elállt az eső, sőt még a nap is kisütött. Trebinje volt a következő állomás, ahol két napot töltöttünk, bár abból az egyiken Dubrovnikba mentünk várost nézni. Sajnos addigra az idő kánikulai lett és a város maga annyira faltól falig turistákkal volt tele, hogy csak két órát bírtunk ki belőle. Végül megérkezett az idő, hogy begyűjtsünk az angol utasokat és induljunk Montenegró felé. A dalmát tengerpart mindenütt gyönyörű, de Montenegróban különö-

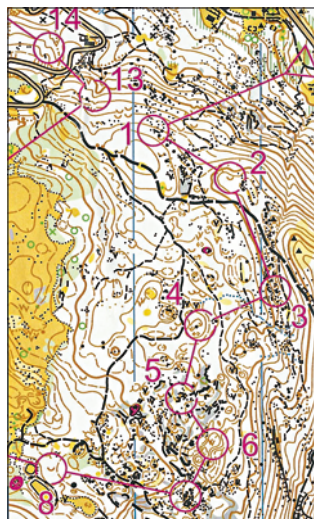
sen szép részek vannak, mint például Kotor. Mind a négyen nagyon élvezték a kilátást, sokat fotóztunk is, bár szegény Roy többnyire vezetett, de még így is értékelte a tájat.

A MAO központja, Cetinje, a XIX. században Montenegró fővárosa volt. Tele van csodás régi épülettel, régi követségi és kormánypalotákkal, amelyeket hála az égnek, kezdenek renoválni. A központ már sétáló utcákkal van tele és bár a szállodánk egy régi-rendszerbeli, itt-ott lepusztult hotel volt, mindent kényelmesnek és élvezhetőnek találtunk. Roy, aki nem túlságosan örül a hajtókanyaros hegyi utaknak, nem élvezte, hogy a verseny első napja lent a tengerparton volt, de a többiek annál jobban élvezték a rengeteg fényképezési lehetőséget. Sveti Stefan egy bűbajos kis sziklás szigetecs-

MAO első napi pálya és térképrészlet

ke, amelyhez egy mesterséges gát vezet. A mai világban már nem lehet bemenni, mert őrzik a gát elejét. Azért fotózni lehetett, pláne, hogy a befutó nem volt tőle messze a tengerparton. Az első napon volt egy pár érdekes megoldás, mint például egy kis sziklás beugrón levő bója, amihez teljesen kényelmesen oda lehetett jutni egy, a parttól a sziklafalba vágott alagúton, de csak akkor, ha észrevette a térképen. Én, mondanom sem kell, a sziklamászást választottam, mert szerintem az még mindig jobb, mint az úszás, és az alagutat nem láttam a térképen!! A parton láttuk és beszélgettünk is a magyarok zömével. A montenegrói versenyre 14 magyar versenyző nevezett idén, köztük rutinos tájfutók, mint Paskuly Matyi és Gombkötő Péter, de volt ott egy fiatal csoport is Nyíregyházáról, akik más fiatalokkal együtt az EU támogatásával utaztak busszal. Inge Bosina, az osztrák főszervező hihetetlen energiával, bár nem mindig 100%-os sikerrel,

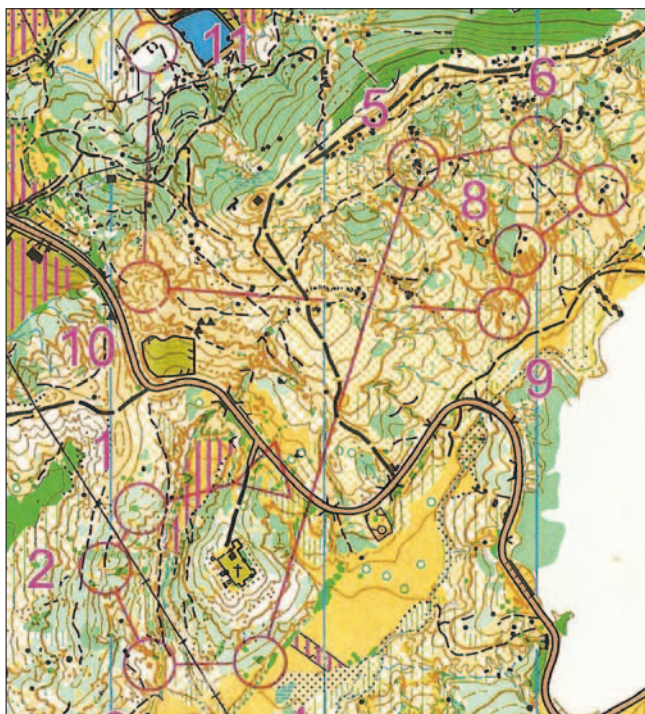
A Lovcen nemzeti Parkban volt a 2. nap

nagyon élvezhető versenyeket rakott össze Montenegró és Albánia nehéz, de nagyszerű terepein.

A trükkös sprint verseny után következett a fekete leves, ami a második és harmadik

A 3. nap a Nemzeti park „keményebb” oldalán volt

Az 1. napi albániai verseny térképrészlete

nap a Lovcen Nemzeti Parkban zajlott. Nekem, mint újoncnak, fogalmam sem volt, hogy mi jön. Először az úttól balra fekvő erdőben futottunk, ami nem volt túl könnyű, de a sziklák viszonylag mászhatóknak, avagy kikerülhetőknak bizonyultak. Ott is volt sok szint, technikás, nehéz pontok és átmenetek, de mint Oláh Sándor nekem aznap mondta, ez mind semmi volt az út másik oldalához képest. És milyen igaza volt!! A MAO utolsó napján mindenki legalább dupláját futotta a szokásos km/perceinek. Sőt, futásról még a férfi elit esetében sem beszélhetünk mindenütt. Olyan karsztos erodált mészkő terepen jártunk, ahol 100%-an kellett a lábadat alá nézni mindig, ha nem akartad minimum a lábadat, de valószínűleg a nyakadat is kitörni. Ez ezt nem panasznak írom, sőt! Én imádom az ilyen nehéz terepet, hiszen az a terepfutókat is lelassítja, ami nekem csak jó. Ugyanakkor voltak helyek, ahol úgy éreztem, hogyha itt most lesek, kötvé hiszem, hogy megtalálnak, olyan mélyek voltak a repedések méretei. Mindezek ellenére a versenyzők zöme, bár hulla fáradtan, de mosolyogva közlítették a célt. Én ugyan lemaradtam a dobogóról, de voltak más magyarok, akik feljutottak. Két fantasztikus nap után Szilágyi Emesének (W16 2. hely), Oláh Renátának (W21A 1. hely), Gombkötő

Péternek (M21B 2. hely), Laták Rudinak (M21B 3. hely), Paskuly Mátyásnének (W35 3. hely), Nagy-Kovács Ádámnak (M35 3. hely) és Nagy Balázs Sándornak (Open 3 1. hely) tapsolhattunk.

A versenyzők zöme nevezett az albániai versenyre is, amit szintén Inge Bosina szervezett és hivatalosan ez számított a legelső versenynek Albániában. Az út megint vadregényes volt, bár ezúttal nem annyira a tengerparti sziklás öblök, hanem a hatalmas, minden irányban a látóhatárig nyúló hegyvonulatok domináltak. Persze csak akkor, ha Podgorica (régii nevén Titógrád) felé utazott az ember, a másik irányból, a tengerpart felől is elérhető volt a versenyközpont, de az nekünk túl hosszúnak tűnt. Az Albanian Orienteering Days központja Shkodra városában volt, ami nem volt túl messze Cetinjétől. Még a határátkelés is lezajlott kb. 15 perc alatt és így jó időben megérkeztünk. Úgy az utakon, mint a város infrastruktúráján látszott, hogy az EU, bár Albánia nem tag, elég sok pénz áldoz ebben a régióban az itt élők felzárkóztatásához. Shkodra belvárosában több sétálóútcán valódi nyüzsgő élet folyik, ami gondolom, mindig is jellemzője lehetett az itteni életnek, de így valahogy mi sem éreztük magunkat kirekesztettnek. Végtelenül barátságos, segítőkész emberek voltak mindenütt, nemcsak a hotelban, hanem az utcán, közlekedés közben, üzletekben. Még az elején figyelmeztettek bennünket, hogy az utcai közlekedés meglehetősen kaotikus és ez tényleg igaznak bizonyult. Albániában mindenki ott és akkor, ahogy neki tetszik, megy át az utakon, a zebrák majdnem üresek, és még sincs fele annyi baleset sem, mint itthon, vagy a Balkán más országaiban. Szépen vezetnek, nem rohannak (kivéve egyet-kettőt) és a rendőrök is teljesen relaxáltak, még ennek a totál kaotikusnak a kellős közepén is. Mi a Colosseo Hotel-ban laktunk, ami egy vadonatúj, 4 csillagos szálloda. Ebben az árásban az ellátásnak magas színvonalúnak illik lennie, de nemcsak ez volt meg, hanem egy profi, odafigyelő, barátságos hozzáállás is, ami állandóan körülött mindenkit. Roy-nak voltak fenntartásai ezelőtt az út előtt, de ezek után már most

arról beszél, hogy kellene menni egy újabb útra, tovább felfedezni Albániát.

Ami a tájfutást illeti, az első nap elég nehéz volt, de leginkább a nagy hőség, meg a szintek miatt. Úgy hallottam, hogy legalább egy bőja rossz helyen volt, de nekem semmi problémám nem volt a pályámmal. Kivéve persze a hőséget, ami azért volt nagyon kellemetlen, mert a terepleírás ellenére, mindenki pályája majdnem teljesen nyílt terepen vagy ligetesekben vezetett. A versenyközpont egy étterem előtt volt, ahol lehetett rendelni kaját és persze az összes finom és

a jó pont. Sajnos, pont a tervezett cél elé felépítették egy gyerekeknek való vurstlit, ahol a körhinta pont a befutó kellős közepére került, így mindenki pályája kb. 20 méterrel rövidebb lett, de ezért senki sem panaszkodott. Az eredményhirdetés és záróünnepség TV kamerák előtt folyt, és ezen a napon is tapsolhattunk magyaroknak a dobogón: Gombkötő Péter M21B 1. hely, Laták Rudolf M21B 3. hely, Paskuj Matyi M45 3. hely, Nagy Sándor Balázs Open 2 1. hely, Paskuly Mátyásné W35 1. hely és Grant Julianna W60 2. hely. Mindenki nagyon jól érezte magát Albánia

Célkapu a tengerparton a MAO első napján, a háttérben Sveti Stefan

olcsó albán sörből is. Inge szervezett egy kirándulást Lezhe városába, ahol egy archeológus barátja vitte az idegenvezetést, de mi inkább elmentünk a shkodrai várat megnézni, amely mindkét angol barátom szerint nagyszerű városi sprintversenyre lenne alkalmas. Meg is kérdeztük Ingét, hogy miért nem oda szervezték a sprintet, és megígérte, hogy jövőre, ha lehetséges, ott lesz a sprint.

A második napon a shkodrai városi sprintversennyel zárult a kétnapos AOD. Wolfgang Pötsch volt a pályakitűző és a pályák érdekesek voltak, a maximumot hozták ki a város lehetőségeiből. Megint nagyon meleg volt, de a városban legalább lehet futni épületek mellett, ahol árnyék van. Sajnos egy pont rossz számmal került ki, ami miatt elmentem még a következő sikátorba is, hogy biztos legyen magamban, de azért dugtam a rosszban is, mert annyira nyilvánvaló volt, hogy az

első versenyén és megígérte, hogy eljön legközelebb is. Remélhetjük, hogy ez az EU, Ausztria kooperáció, amelyhez bolgár térképészek is hozzájárultak, segíteni fogják az albán tájfutás fejlődését.

Inge Bosina, aki a főszervező volt, érdekes személyiség. Nagyszerűen összebarátkoztunk vele és csodáltuk az energiáját, lelkesedését és szervezői képességét. Sem Montenegróban, sem Albániában nem túl nagy a szervezőgárda és így sok mindent fogott össze egyedül a kezében. Űgyes az EU-s pályázatokkal is, hiszen egy busznyí fiatal támogatót az EU-s pénzzel. Amit kissé zavarosnak találtunk ugyanakkor, az az volt, hogy az a relaxált hozzáállás, ami nyilvánvalóan segítette őt abban, hogy ép ésszel túlélje a sok munkát, sokszor logikátlan, kissé összecsapott, kiszámíthatatlan eseményekhez vezetett. Mint amikor a legfontosabb helyen tűntek el a versenyre vezető táblák, és amikor nekem

Eredményhirdetés a MAO 3. napján a Lovcen Nemzeti Parkban, a dobogón Oláh Renáta

kellett öt hajkurásznom, hogy kifizessem a hotelt, vagy arra kellett emlékeztetnem, hogy én még tartozom neki az albániai nevezéssel, amiről ő teljesen elfelejtkezett. Persze ez mindenkivel megeshet, de az elkövetkezendő években remélem, hogy többen tudnak segíteni neki, mert e nélkül ez az enyhén kiszámíthatatlan szervezés nem fog javulni. Persze, ettől teljesen függetlenül én mennék bármikor ismét, mert a terep és a régió olyan, hogy kisebb zavarok nem számítanak és nem igazán rontják az élvezetet.

Eredményhirdetés az albán verseny második napján. Shkodra-ban, a dobogón Paskuj Mátyásné, mellette Inge Bosina főszervező

barátainkat Dubrovnikba, majd nekivágtunk a horvát autópályáknak. Bár még korábban Albániában volt egy izgalmas kalandunk. Az Albánia és Montenegró közötti határátkelön három jópofa barna tehén legelészett a montenegrói oldalon, majd úgy döntöttek, hogy a fű zöldebbnek látszik Albániában, és elkezdtek átsétálni a határállomáson keresztül. Ez annyira megtetszett Ruth barátnőmnek, hogy kiugrott a kocsiból és elkezdett fotózni. Ma már elég felvilágosultak a hivatalos közegek még Albániában is, de ott sajnos egy, a múltban ragadt határőrrel találkoztunk. Kiugrott a pultja mögül és elkezdett ordibálni velünk. Elővezetéssel stb. fenyegetőzött, amitől aztán Ruth is visszaült a kocsiba. Hála Istennek előkerült egy normálisabb fej is, aki aztán beszélt vele valamit, és azután már nem kellett beszoalgtatni a fényképezőgépeinket vagy bevonulni az irodába, ahogy előtte fenyegetőzött. Tanulság: lehet, hogy a rendszer már más, de az emberek még sokan ugyanolyanok, mint régen!! Az 1000 km + két és fél napba került, de nem bántuk meg. Legközelebb talán vissza kellene menni a Plitvicei tavakhoz, ahol már voltunk 2007-ben, a szlovén karsztvidékre, ahol már többször voltunk, vagy talán Szerbiába a Kopaonik Open-re,

Wolfgang Pötsch osztrák pályakitűző, Grant Júlia és Valentin Garkov bolgár térképész a Lovcen Nemzeti Parkban

mert az is jó, legalább is így hallottam. A Balkán a világ egyik sokat szenvedett és még ma is relative elmaradott régiója, de az emberek, a táj és a terek szupek, mindenki menjen oda tájfutni, legalább egyszer életében!

Grant Julianna
jzgrant@yahoo.co.uk

SKÓCIÁBAN JÁRT A FELNŐTT VÁLOGATOTT

Ezzel a címmel már olvasható volt egy rövid összefoglaló az MTFSZ-honlapon az idei VB-re felkészítő május végi edzőtáborról. Most részletesebben is beszámolunk.

A tábor tulajdonképpen egy folyamatos túra volt, ahogy a mellékelt térkép-vázlaton is látható. A csapat egy része – takarékosági okokból – a manchesteri repülőtérre érkezett Budapestről, majd az első edzésre a Lake Districtben került sor. Aznap délután és a következő napon már Stirling közelében voltak edzések, majd a pünkösdi hétvége két napján Oban környékén rendezték a skót normáltávú és váltóbajnokságot, amin részt vett a csapat. A következő nap a VB leendő versenyközpontja, Inverness környékén telt, aztán további két éjszaka erejéig átköltözött a csapat Newtonmore-ba, ahol egy skót tájfutó biztosította a nyaralóját kedvezményes áron. Végül Edinburgh környékén fejeződött be a program sprint edzésekkel, és innen történt a hazarepülés is. A tábornak nem pusztán a skóciai terepekkel való ismerkedés volt a célja, hanem a VB-re történő válogatás is. A tavalyi év óta a felnőttéknél kétszintű válogatás van: néhány itthoni nagyobb verseny előválogatóként szolgál a forma felmérésére és arra, hogy a VB helyszínén tartandó táborhoz objektív módon differenciált támogatást nyújtsanak a szövetség a résztvevőknek. Aztán a tényleges csapat a kint megtartott éles válogató-futamokon alakul ki. Ezt a rendszert két szempont is motiválta: egyrészt realisabb eredményt ad a mindenkor VB-edzőtereken

Helyszínek

történő válogatás, mint otthon esetlegesen teljesen más jellegű. Másrészt a külföldön élő élversenyzőknek szabadság és költségek tekintetében is célszerűbb egy VB-táborban meccselni a többiekkel, mint otthon. A hazai kupaversenyek mezőnye szempontjából persze nem ideális ez a megoldás. A nőknél sajnos már tulajdonképpen a tábor előtt kialakult a VB-csapat, mert csak hárman vállalták a részvételt a táborban és később a VB-n (a kettő együtt akár 18 napot is igénybe vehet, és emiatt a szövetségi támogatással nem fedezett önköltsége sem jelentéktelen): Gyurkó Fanni, Szerencsi Ildikó és a még junior korú Weiler Virág.

Bertóti Regina jött még szóba negyedikként, a vele készült mini-interjúnk külön olvasható. A férfiaknál 6 résztvevő volt: Lenkei Zsolt, Baumholczer Máté, Kerényi Máté, Bakó Áron, Józsa Gábor és Bugár Gergely. A normáltávú (illetve az IOF-terminológiában hosszútávú) válogatót a skót bajnokság keretében valószínűleg meg, amin a svájci és a norvég válogatott is részt vett. A középtávra 3 nappal később Inverness mellett, a sprintre pedig a középtáv másnapján az Edinburghhoz közeli Livingstone-ban került sor kvázi saját szervezésben. Ezeknek a térképei láthatók itt az újságban,

Craig Leach

Contour interval 5m
Scale 1:10000

Metres	5.9 km										210 m
1	31										
2	32										
3	33										
4	34										
5	35										
6	36										
7	37										
8	38										
9	39										
10	40										
11	41										
12	42										
13	43										
14	44										
15	45										
16	46										
17	47										
18	48										

Map © Inverc

Possession of this map does not imply right of access to the area for orienteering or any other purpose. Permission must be obtained from the landowner. The representation of a path or track does not indicate a right of way.

Livingston

Contour interval 2.5m

Scale 1:4000

Map © Interopers

Possession of this map does not imply right of access to the area for orienteering or any other purpose. Permission must be obtained from the landowner.
The representation of a path or track does not indicate a right of way

0 300 metres

Invernessben a csapat

a középtáv Lenkei Zsolt útvonalával. A pályakitűző és szakmai előkészítő Graham Gristwood volt, míg a helyszínen a csapatvezető Szabó András működött közre a lebonyolításban. A nőknél Gyurkó Fanni mindhárom számot dominálta, amit el is várt magától, hiszen már

majdnem két éve Skóciában él és edz. A férfiaknál Bakó Áron és Baumholczer Máté voltak a meghatározók, mindketten magabiztosan kerültek a csapatba, szinte az a kérdés, hogy a 3 egyéni és két váltószám közül melyiket hagyják majd ki. Zsolt egy boka-

sérüléssel bajlódott a tavaszi szezon folyamán, csak a középtávot tudta megnyerni, és a VB-n is csak ezt, illetve az erre leginkább hasonlító erdei váltót vállalja. A sprinten a harmadik kiadó helyre Józsa Gábor ért oda.

A tábor megszervezése nem volt könnyű. A 10 fős csapat a munkahelyi és egyéb szempontok miatt 6 különböző időpontban ill. helyről érkezett (Stirlingben volt a találkozó), és 5-felé oszolva utazott el. 5 különböző szállást kellett foglalni, saját magukra főzni, és még az SI-készletet is itthonról utaztatni, mert a skóciai rendszerek foglaltak voltak. Ezt a munkát 4 felé osztva végeztük el, az MTFSZ nevében ezúton is köszönöm Graham-nek, Fanninak és Andrisnak a segítséget!

Skuló Marci

Bertóti Reginával beszélgettünk az edzőtábor kapcsán.

Sokáig szó volt róla, hogy készülsz a felnőtt VB-re és részt veszel a táborban, végül mégsem vállaltad. Mi volt ennek az oka?

Részben anyagi, részben pedig munkahelyi elfoglaltság miatt. Ehhez hozzátartozik az idei alapozásom speciális volta. Az utóbbi években télen a futás mellett a sífutás volt a kiegészítő sportom, most azonban újra fordult a kocka, a sífutás lett a meghatá-

rozó. Körülbelül 8 év után tértem vissza a versenyszerű sífutáshoz. Februárban rajthoz állhattam a svédországi Falunban a sífutó VB 5 km-es szabadstílusú selejtező futamán. Előtte edzőtáboroztam Ausztriában, versenyeztem többször Szlovákiában, Ausztriában, és Németországban. Mivel PHD hallgató vagyok, rugalmas az időbeosztásom, de ezek elég sok időmet lekötötték, és sajnos a mostani tábor nem fért már bele.

Mik akkor a terveid az idei tájfutó szezonra?

Az idei szezonra marad a tájfutás pusztá élvezete, és készülés a jövő évi miskolci

Főiskolási VB-re. Kedvenc számom a normáltáv, erre készülnék a legszívesebben, de a rövidtávval is kezdek egyre jobb barátságba kerülni. Természetesen az OB-kon is szeretnék minél jobban szerepelni. A HOB-on elért harmadik helyemmel például elégedett vagyok. A tavalyi bajnoki cím után lehet, hogy ez meglepő, de az alföldön való tájékozódás mindig is a „mumusom” volt (most is volt pár nagyobb hibám), ha jól emlékszem, ezelőtt sosem voltam alföldi egyéni OB-n dobogós. A 17 km fizikailag nem okozott problémát, szerencsére a befutó csatára is maradt energiám.

Áron és a terep

HATAN DUPLÁZTAK AZ ORSZÁGOS DIÁKOLIMPIÁN

A Zalaegerszegi Tájfutó Club rendezte az idei Országos Diákolimpia döntőt Zánka központtal.

Az ifjúsági centrum remek versenyközpontnak bizonyult, hiszen amellett, hogy itt el lehetett szállásolni a mezőnyt, a három évvel ezelőtti Rövidtávú OB-ra készült térkép a sprint és a váltó szám helyszíne is lett. A hatalmas lelátóval rendelkező helyi stadionban igazi arénába futhattak be a versenyzők, remek volt a hangulat.

A szombat délelőtti rövidtávú döntőben a gyors, útvonalválasztást nem igazán kínáló pályákon szoros eredmények születtek.

A győztesek névsora:

III: Lantai Lili (Hrisztó Botev Általános Iskola, Veszprém)
IIII: Zempléni Lilla (Szilágyi Erzsébet Általános Iskola, Budapest)
IIIV: Gárdonyi Csilla (ELTE Gyakorló Általános Iskola, Budapest)
IV: Sárközy Zsófia (Szent Angéla Ferences Gimnázium, Budapest)
VI: Szuromi Luca (Pécsi Művészeti Gimnázium)
II: Bálint Ádám (Báthory István Általános Iskola, Veszprém)
IIII: Bujdosó Zoltán (Szent Imre Általános Iskola, Budapest)
IV: Demeter Ambrus (Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, Miskolc)
IV: Zacher Márton (Deák Téri Evangélikus Gimnázium, Budapest)
VI: Peregi Dániel (Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium, Budapest)
 A délutáni váltó is fordulatosan alakult, igaz, ez annak is köszönhető, hogy a nem kötött sorrendben futott különböző hosszúságú pályák miatt menetközben nem kapunk reális képet a verseny állásáról.

A lányoknál teljes budapesti siker született, az első három helyen fővárosi váltók végeztek: Hajnal Dorottya, Kálmán Tamara és Sárközy Zsófia nyertek; Zempléni Lilla, Kézdy Borbála, Gárdonyi Csilla lettek a másodikak; és László Dorottya, Kálmán Imola, Zacher Noémi szereztek meg a bronzérmet. A fiúknál az borzolta a kedélyeket, hogy a mezőny közel fele (23 váltó a 41-ből) kiesett a versenyből. Az elsőséget Borsod megye szerezte meg Takács Gergely-Demeter Ambrus-Szűcs Botond összeállításban, mindössze 12 másodperccel előzve meg Csongrád megyét (Rácz Zoltán-Szabó Levente-Jónás Ferenc) és 67 másodperccel Budapestet (Klement Kelén. Pályi Lőrinc, Miavec Balázs).

Vasárnap a 2003-as Hungária kupán megismert és erre az alkalomra teljesen újrarahelyesbített Diszel-Zalahaláp közötti területen következett a normáltávú döntő. A terep elég változatos képet mutatott: a rohanós nyílt résztől a folyamatos figyelmet igénylő jól futható ültetett fenyveseken keresztül az alacsony láthatóságú és futhatóságú lombos erdőig minden előfordult.

Az alapvetően gyors pályákon általában az esélyesek nyertek, a rövidtávú bajnokok közül hatnak is sikerült a duplázás. Demeter Ambrus, aki a váltó elsőséget is be tudta gyűjteni, lett a hétvége legeredményesebb versenyzője három arannyal. Érdekesség, hogy két kategóriában is holtverseny alakult ki az élen.

A bajnokok:

II: Kocsik Eszter (Eszterházy Károly Általános Iskola, Eger) és Orosz Viktória (Vass Lajos Általános Iskola, Budapest)
IIII: Zempléni Lilla (Szilágyi Erzsébet Általános Iskola, Budapest)
IIIV: Gárdonyi Csilla (ELTE Gyakorló Általános Iskola, Budapest)
IV: Pataki Réka (Babits Mihály Gimnázium, Pécs)
VI: Szuromi Luca (Pécsi Művészeti Gimnázium) és Fésüs Evelin (Uzoni Péter Gimnázium, Salgótarján)
II: Sarkadi Lehel (Brenner János Általános Iskola, Szombathely)
IIII: Bujdosó Zoltán (Szent Imre Általános Iskola, Budapest)
IV: Demeter Ambrus (Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, Miskolc)
IV: Zacher Márton (Deák Téri Evangélikus Gimnázium, Budapest)
VI: Dalos Máté (Baár-Madas Református Gimnázium, Budapest)
 Az eredményhirdetés az iskolák közötti pontverseny győztesének járó kupa átadásával végződött (az egyéni versenyszámok első nyolc helyezettje szerzett pontot 10-8-6-5-4-3-2-1 leosztásban), amit a Budapesti Deák Téri Evangélikus Gimnázium nyert, a pontszerző versenyzőik Klement Kelén, Zacher Márton és Zacher Noémi voltak. (Molnár Péter-mtfsz.hu)

Iskolai pontverseny

1. Deák téri Evangélikus Gimnázium, Budapest	42
2. Szent Mór Iskolaközpont, Pécs	35
3. Báthory Általános Iskola Veszprém	29
3. Batthyány Gimnázium, Nagykanizsa	29
5. Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium Miskolc	28
6. Szilágyi Erzsébet Gimnázium, Budapest	24
Összesen 70 iskola szerzett pontot.	

2015 – A TÁJÉKOZÓDÁS ÉVE BARANYÁBAN

1995-ben az MTFSz meghirdette a Tájékozódás Évét, hogy megemlékezzen saját fennállásának negyedszázados és az első Magyarországon rendezett tájékozódási futó verseny 70. évfordulójáról. Ez az esemény az első Skandinávián kívül rendezett verseny volt, maga a rendezvénysorozat pedig Skerletz Iván utolsó „alkotása”, mivel hosszú betegsége után 1996-ban itt hagyott minket.

Afő cél, a nagyközönség figyelmének felkeltése talán csak Bolyon sikerült, a többi rendezvényen inkább csak tájfutók vettek részt. Január 8-án egy emlékfutással kezdődött a program a Hűvös-völgyben, a Balázs vendéglőnél, hiszen 70 éve (11-én) ugyanitt volt az első verseny is és a pálya is megegyezett a korabelivel. Egy emléktábla elhelyezésére is sor került a vendéglő falára. Ezt a versenyt azóta is minden évben megrendezik, bár változott a rendező, a név (Ripszám Henrik emléktábla) és a pálya is. A vendéglő évszázados működés

után bezárt, majd el is tűnt a föld színéről; a táblát átmenekítették a Gyermekvásút (volt Úttörővasút) állomásának falára és a Budapesti TFSz minden évben megkoszorúzza a verseny alkalmával.

Kevesen emlékeznek rá, de november 18-án, az első női verseny évfordulóján is volt tájfutó verseny, amely nagyjából követte a korabeli útvonalat. A rendező a MOM volt Bobo (Borosznoki László) vezetésével, nevezési díjként 80.- Ft-ot kérték...

A legfontosabb eseményre március 31-én, Bolyon került sor: felavatták Trischler Ferenc szobrászművész alkotását, egy nagyon szép fa emléktáblát ifj. Ripszám Henrik emlékére, aki Baranya első olimpikonja volt Stockholmban 1912-ben. (Azóta kiderült, hogy csak a második volt, de ez érdemeit nem csökkenti.)

A Baranya megyei TFSZ a 2015. évet a „Tájékozódás Évének” nyilvánítja, melynek keretében 2015. április 25-én a sportág alapítója tiszteletére Ripszám Henrik emléktáblát rendez Bolyban. A rendezvény egyben Baranya–Somogy–Tolna megyei Diákolimpia is. A verseny térképét a legsikeresebb pécsi válogatott versenyző, a világbajnoki 4. helyezett Kelemen János készítette s egyben ő a verseny pályakövetője is. Ezekkel a szavakkal csalogatta a sajtót Kiss Endre az ideai rendezvényre, szinte egy napba sűrítve az emlékévi rendezvényeit. A program ugyanis bőséges volt: egyéni, majd váltóverseny, koszorúzás és emlékülés követte egymást. A versenyek rendezése példás volt, a pályák szellemesek, a térkép pontos és szép rajzú, jól olvasható. A pályakövető folyamatosan biciklizve ellenőrizte a

terepen, nem csukja-e be valaki az egyik ajtót, amit nyitottnak jelölt a térképen, vagy fordítva. (A Bizalmasan kezelendő! Felirattal ellátott logisztikai térképen 35 kapu és ugyanennyi egyéb feladat van feltüntetve.) Egy mókás jelenetet fényképen is megörökített: a váltón egy kislány lazán tartotta futás közben a térképet, az beleakadt a kökerítésbe, majd egy mély árokba hullott. Janó ügyel-bajjal lelétszett az árokba, hogy kisegítse az ifjú versenyzőt. A helyszín a térképen a 10-es ponttól nyugatra található.

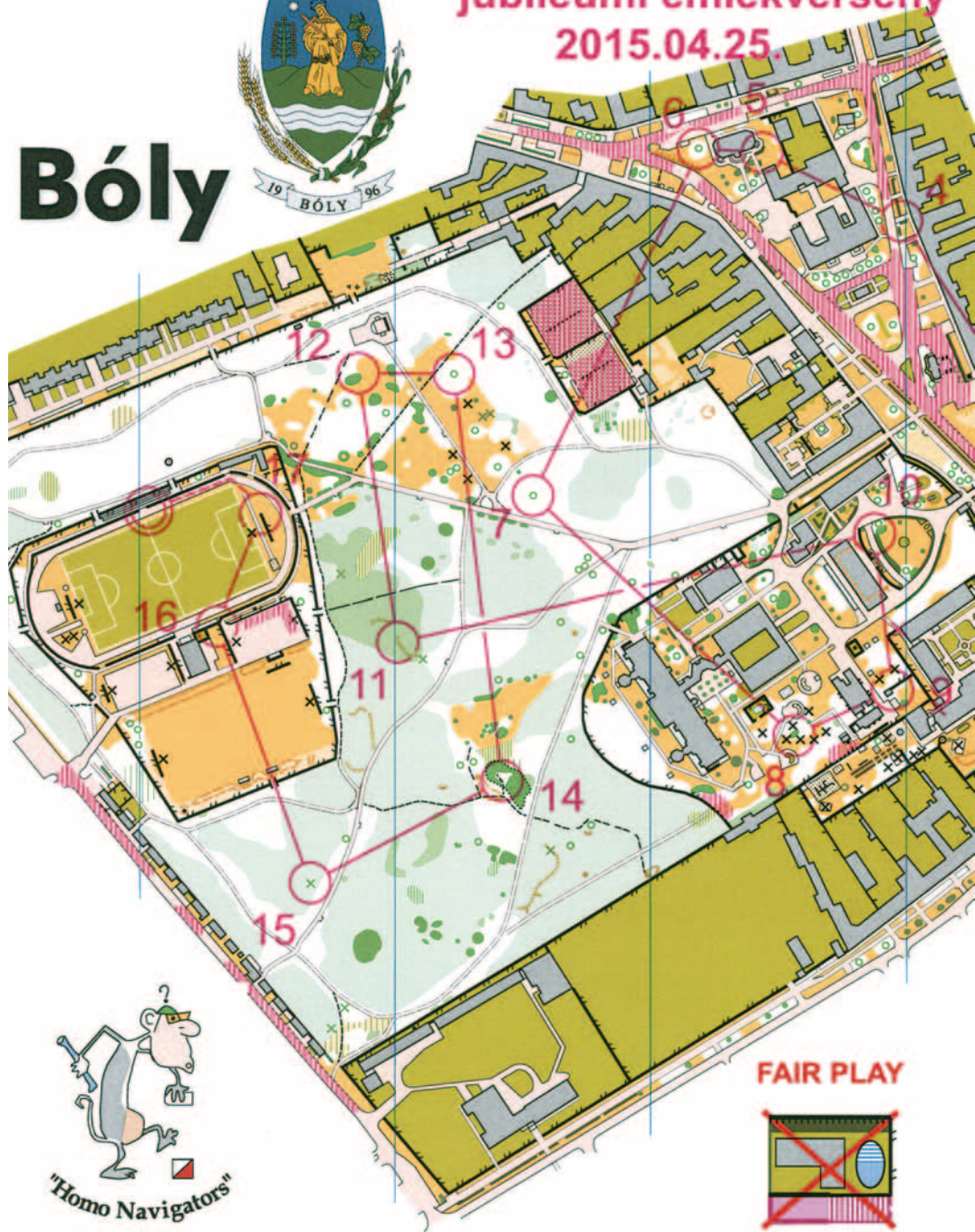
A két jóleső futás után koszorúzás (a tábla a kerítésen a 10-es ponttól északra van), majd mozi következett. A moziateremben emlékeztünk meg Boly szülöttéről (akkor még Német-Boly), ifj. Ripszám Henrikről. Az előadók a készülő emlékkönyv szerzői közül kerültek ki és részt vett Mariska néni is, aki még látta Ripit futni a harmincas években. Az eseményeken egész nap ott volt Hárs József polgármester (a rendezvényszervező 10-es ponttól a bolyi önkormányzat élén és idén megkapta a Baranya Gazdaságáért Díjat), aki az 1995-ös táblaállításért is sokat tett. Az akkori koszorúzó közlő többben jelen voltak idén is, köztük Kiss Endre, mindkét esemény egyik motorja és Monspart Sarolta első világbajnokunk. Kelemen János, az egész nap megálmodója és főszervezője moderálta az egyórás találkozót, ahol csak felvillanítani tudtuk Ripszám izgalmas életútjának mozaikjait; részletesen a könyvben mesélünk el mindent. A Ripszám Henrik és a magyar tájfutás kezdetei (1925–1948) című könyv még az idén megjelenik; az érdeklődőket időben értesítjük, hogyan juthatnak hozzá.

Hegedüs Ábel

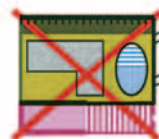
Bóly

Ripszám Henrik jubileumi emlékverseny 2015.04.25.

FAIR PLAY

EZEK SINCSENEK PAPÍRBÓL

Kiegészítés az előző íráshoz: különféle fémek, kevés papír és emberi bőr volt a térképek anyaga. Most újra pár szó a különleges anyagú térképekről: viaszosvászon és selyem; Tyvek, Syntosil és Pretex. Ezek abban különböznek az eddiektől, hogy valódi térképek, tehát tájékozódásra használják őket.

Már nagyon korán próbálkoztak azzal, hogy a térképeket valami módon megvédjék a hajtogatás és más használat okozta sérülésektől, meg persze az időjárás viszontagságaitól is. Erre sokáig csak a vászonra ragasztás (szakszóval: vászonra húzás) állt rendelkezésre, a Hadtörténeti gyűjteményében is számtalan ilyen térkép van. Azután elkezdtek a térképek sokszorosításához egyre jobb papírokat gyártani, és már csak ritkábban alkalmazták a vásznazást, ami véglegesen csak 1970 körül „halt ki”. Segítette az állammegőrzést az átlátszó előlapú térképtáskák megjelenése is.

Azokat a térképeket, amiknek mindegyképpen vízállónak kellett lennie, kezdetben viaszosvászonra nyomtatták. Ez az anyag sokkal drágább, mint a papír és a nyomtatás is körülményesebb rá, ezért főként katonai célokra használták, leginkább a XX. század első felében. Általában inkább a példányszámmal „pótolták” a védelmet: jó sokat nyomtak a térképből (így a példányonkénti ár alaposan lecsökkent) és ha elázott vagy elszakadt, előkaptak egy másik példányt.

Van viszont egy anyag, aminek nagyon jó tulajdonságai vannak és alkalmas a térképnyomtatásra: a selyem. Viszont

olyan drága, hogy lényegében egyetlen felhasználást ismerünk: sokáig selyemre készítették a katonai pilóták „menekülőtérképeit”. Ez azt jelenti, hogy a bevetés útvonalát, a célpontot különböző méretarányú papírtérképeken (esetleg légifotón) adták meg a pilótának. Ezen kívül a személyzet kapott a teljes repülési területről egy kisebb méretarányú (1-3 millós) áttekintő térképet, ha bármi okból földre kényszerülnek, legalább esélyük legyen kiválasztani a megfelelő menekülési útvonalat. Ezt a térképet, sok egyéb felszerelés mellett a testükön (ruházatukban) viselték, hogy mindenképp náluk legyen, ha el kell hagyni a gépet. Hogy még kisebb súlyú legyen, a selyem mindkét oldalán van térkép. Gyűjteményünkben több selyemtérkép is van, amelyek a házánk felett a második világháborúban pórul járt repülőkről valók, az egyszerűbbek jelzés nélküliek, de angol nyelvűek, ezek valószínűleg az USA-ban készültek. Az egyik példányra ceruzával rá is jegyezték, hogy „1944. VI. 16. Bálványos [Somogy megye] felett légi harcban lelőtt amerikai pilóta térképe.” A korabeli csendőrségi jelentés is megerősíti, hogy aznap két ellenséges repülő zuhant le a falu környékén. Vannak szebben kidolgozott térképek, ezek angol kiadásúak, ezek közül az egyikből mutatom be a visszacsatolt Észak-Erdély egy részletét.

A turistáknak, tájfunoknak, vízi sportolóknak is fontos, hogy térképük vízálló legyen, ezért ahogy a vegyipar fejlődött, úgy fejlesztettek ki egyre ellenállóbb anyagokat. Persze azt is meg kellett oldani, hogy a nyomtatás maradjon a hordozón. Svájcban már a hetvenes években használták a hazai gyártású Syntosilt tájfunó térképekhez is. Óriási élmény volt az első ottani versenyemen, hogy amikor belehasaltam egy mocsárba és sárcomó lett a térképemből, csak a pár lépésre levő pataki kellett elmenni, és kimosni a térképet, aminek cseppent sem ártott meg a dolog. Később ezt a „papírt” vásárolták meg (a Kartográfiai Vállalat

Gripen pilóta térképpel

importjogát kihasználva, de nagy dolog volt ez akkoriban!) az 1983-as VB-re is, így nálunk is vannak ilyen anyagú térképek.

Az amerikai (USA) DuPont egy olyan anyagot fejlesztett ki, ami vízhatlan, de szellőzik és nagyon könnyű, elsősorban védőruhákat készítenek belőle: ez a Tyvek. Mellesleg térképet is lehet rá nyomtatni, a képen látható sapka egy térképvásáron kapott reklám (kb. 1995).

Az utóbbi időben mindenki számára megfizethetők lettek az egyszerűbb papírpótló anyagok, a tájfunók többségét is használnak, nálunk Máthé Pisti révén a Pretex terjedt el, de van több más is. Lassan kiszorítják ezek az anyagok a költséges, de főleg időigényes fóliázást. A fólia (amely hidegen ragasztóval, vagy melegen rásütve kerülhet a térképre) megmaradt viszont az irodai és főleg az iskolai térképek piacán, ahonnan lényegében kiszorították a vásznazást. Kültéri használatra nap(UV)sugárzás elleni védelemmel is ellátják, mert az UV sugarak gyorsan fakítják a térképeket, főként a sárga színt tüntetik el a nyomatokból. És a méretnek szinte nincs határa, akár az Országházat is beboríthatnánk vízálló térképpel, mindez csak pénz kérdése ma már.

Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@mail.militaria.hu

HÁROM BAJNOKSÁG

Kicsi, de kitaró szakágunk folyamatosan keresi-kutatja az új utakat, a minél hatékonyabb versenyrendezési, lebonyolítási formákat. Idénre azt terveztük, hogy kipróbáljuk a más országokban bevált tömbösített formát; egy hétvégén rendeztük meg a három TrailO bajnokságot. Egy másik törekvésünkhöz is visszatértünk, mégpedig a tájfutó diákolimpiához való csatlakozáshoz. Tehettük ezt a ZTC rendezők szakágunkhoz való befogadó, támogató hozzáállása miatt. A zánkai tábor egyébként rendszeresen helyet ad mozgássérültek sport- és szabadidő összejöveteleinek, ezért némileg csalódás volt, hogy nem tudtunk a versenyzőknek elfogadható áron szállást javasolni. De a terep az akadálymentes útjaival és a felújított térkép, amin csak kis változtatásokat kellett eszközölni a trailO kissé eltérő szemlélete miatt, minden igényt kielégített.

Sportágunk mindig erősen függ a körülményektől, melyek ezúttal is befolyásolták a részvételt, és így a versenyszámok hangulatát. Szombat délelőtt, mire a diákok sprint száma véget ért, már állt a TempO Bajnokság pályája. Habár készültünk rá,

TrailO váltó OB 2015. május 16. **ZÁNKA**

Méretarány 1:3 000
Alapszintköz 2,5 méter

Kiadó: Zalaegerszegi Tájékoztató Futó Club

hogy ne kelljen túl sokat várakozni az időmérő állomásokon (ezért kaptak a juniorok rövidebb pályát és az állomások sorrendjét is variáltuk), az egyszerre érkező csoportok hosszas sorokat alkottak. A rajtlista nélküli lebonyolítás sajnos hozzá ezt a problémát, így néhány versenyző idő előtt kénytelen volt félbehagyni a versenyt, hogy elegendő ideje maradjon a délutáni futam előtti pihenésre. Másfelől viszont öröm volt látni a szép számú indulót, köztük sok fiatal. Közülük nem mindenki elégedett meg az előírt 4 állomással, megcsinálták mindet (nem kis örömet okozva ezzel a rendezőknek).

(Ön)kritikusan be kell ismerjem, hogy a feladatok meglehetősen nehézre sikerültek: szándékosan a terep nyugati szélén lévő ligetest választottam, ahol még korlátlan

idő alatt sem egyszerű a bozótfoltok, fák azonosítása, nemhogy 30 másodperc alatt. Keveseknek sikerült 10 alatti hibaszámmal végeznie a 29 feladatból álló pályán.

Mint mindig, most is Mihácsi Zoli volt a leggyorsabb az átlagosan 7 mp-es válaszüdejével (ez is jól mutatja a feladatok túlméretezését, mert ez nála inkább 4-5 mp. szokott lenni). Felnőtt kategóriában öt Madarassy Anikó és Kovácsik István követte, de igen jól ment Laáber Miksának is (5. hely, a TempO számban nincs további kategória-bontás). A junior bajnok Ormai Misi (abszolút 2. hely) lett, a dobogón végzett még Zacher Noémi és Kálmán Imola (mind a Tabáni Spari versenyzői).

A DOL váltó után következett a TrailO váltó. Levonva az őszi miskolci tanulságokat és összhangban a nemzetközi szintűen zajló próbálkozásokkal (ahol két különböző típust tesztelnek), a tavalyitól eltérő formát próbáltunk ki. Mihók verziójában a két versenyző párhuzamosan egy kisebb és egy nagyobb hurkot teljesít, majd cserélnek. Azonos bójacsoportokra, de eltérő feladatokat oldanak meg, így összesen a csapat négy szakaszt fut le. A szállásoknak helyet adó „lábás” házak körüli és a TempO terephez hasonló ligetes terep biztosította, hogy viszonylag rövid távolságokkal (200+1000m) 2x11 pontot oldott meg egy-egy csapat, valamint a kisebb hurokhoz illesztett időmérő feladatot. A juniorokra itt is rövidebb feladat várt, hogy elérjék a DOL eredményhirdetést. Gyors, pörgős verseny volt, futva bőven a szintidőn belül lehetett teljesíteni, és ebben a formában nem kellett a csapattagoknak egymásra várni.

Mivel sportágunkban mindig szem előtt kell tartásuk a nehezebben mozgó versenyzők szempontjait, ezért az előzetes tervüktől eltérően a PreO (klasszikus) számot nem tudtuk Diszelen, a DOL nor-

máltákkal párhuzamosan megrendezni. A helyszín ismét Zánka volt, a tábor északi része, de még a három futammal is csak kis részét használtuk a területnek. Nemesházi Laci biztosította a pályát azoknak, akik nem sajnálták az időt és visszajöttek a PreO bajnokságra. A plusz utazás miatt ezen a bajnokságon már elég kevesen vettünk részt, de igazán kellemes verseny volt, közepes és kezdőknek is megfelelő feladatok váltakozásával. Mikor az ember már azt hitte, hogy tényleg nem találkozik a táborban élőlényekkel, akkor felbukkant Laci a pálya közepébe illesztett időmérő ponton.

A paralympiai bajnok Laáber Miksa, megelőzve Beke Viktort. A junioroknál a Kálmán család dominált, Imola, Erik, Tamara sorrendben. A felnőtt open kategóriát Surányi Gábor nyerte, Hegedüs Ábel és Mihácsi Zoltán előtt.

IRÁNY ZÁGRÁB - AZ IDEI TRAILO VÁLOGATOTT

A 2012-es év után idén ismét Asztválnik a tájékozdási futó és trailO világbajnokság rendezése. Mi nem Skóciába utazunk, hanem Horvátországba, és ez a tény (ill. az anyagi vonzatai) lehetővé tette, hogy bővebb csapattal képviseljük hazánkat. Június 23-28. között – amíg fiataljaink Kolozsvárott küzdenek – mi Zágrábban igyekszünk minél több tapasztalatot és jobb helyezéseket begyűjteni a hat naposra duzzasztott versenyprogram során. A csapat tagjai: Beke Viktor, Biró Fruzsina, Fehér Ferenc, Laáber Miksa, Mihácsi Zoltán.

Biró Fruzsina
birofru@
animula.hu

Eredmények:

Felnőtt:

1. Madarassy Anikó – Biró Fruzsina (BEAC) 21 pont
2. id. Kovács Róbert – Antal Péter (BMG) 17 pont
3. Kisháziné Zombori Erika – Kisházi Gábor (HOD) 16 pont

Junior:

1. Surányi Kinga – Nagy Dóra (DCS) 11 p.
2. Ormai Mihály – Kálmán Erik (SPA) 10 p.
3. Kelevitz Virág – Ifj. Kovács Róbert (BMG) 7 p.

ISKOLAI VILÁGBAJNOKSÁG

A törökországi Antalya volt a házigazdája az Iskolai Tájékoztató Futó Világbajnokságnak. Összesen 22 ország nevezett az eseményre, hazánkat a pécsi Szent Mór Iskolaközpont csapata képviselte, név szerint: Gáspár Kata, Hamburger Ágnes, Martos Hanga, Tóth Eszter, Viniczai Csenge, illetve Kovács Barnabás, Ormándi Lázár, Ortmann András, Schaueremann Kristóf, Szuromi Mátyás. A versenyzőket Bayer László, Kovács Filoménia és Viniczai Ferenc csapatvezetők kísérték. A világbajnokság egy normál- és egy középtávú futamból állt. A hivatalos programon kívül az utolsó nap egy sprint pontbegyűjtő csapatversenyt is rendeznek Friendship Event néven, ahol a csapattagok különböző országokból kerülnek ki. Az egyéni versenyen nyolc kategóriában lehetett indulni, a két nem és két korosztály mellett aszerint is megosztották a mezőnyöket, hogy az iskolájukat vagy a nemzetüket képviselik a futók (a pécsiek az előbbiebe tartoztak).

A vasárnapi megnyitó után a mezőny hétfőn túl is esett a normáltávú versenyen, ami egy nagyrészt jól futható fenyőerdőben zajlott, amit helyenként meredek, köves oldalak és borókaszerű aljnövényzetes foltok tarkítottak. Ezen a napon a legjobb eredményt Viniczai Csenge érte el, aki nyolcadik lett, úgy, hogy az első öt helyen skandinávok végeztek. A többi lány egy kupacban, a közepmezőnyben végzett: Gáspár Kata a 49., Hamburger Ágnes az 50., Tóth Eszter az 58. helyen (Martos Hanga sajnos nem lett értékelhető). A fiúk egyenletesebb teljesítményt nyújtottak: Szuromi Mátyás 20., Lázár Boldizsár 21., Kovács Barnabás 38., Ortmann András 62., Schaueremann Kristóf 84. lett, ez biztatónak tűnt a csapatverseny szempontjából.

A keddi pihenőnap után rendezték

a középtávú versenyt egy sziklával alaposan megszórt, elég szintes, de jól futható fenyőerdőben. A mieink eredményei eléggé hasonlítottak a normáltávon elértéhez. Viniczai Csenge egy helyet előrelépve a hetedik, ezzel a legjobb nem skandináv (az első hatban három finn és három svéd szerepelt) helyezett lett.

A többiek versenye általában jobban sikerült a hétfőinél: Gáspár Kata 28., Martos Hanga 33., Tóth Eszter 64., Hamburger Ágnes 69. a listában.

A fiúknál szintén tiszta skandináv dobogó alakult ki, az első kilenc helyet is három ország (Franciaország, Finnország, Svédország) versenyzői adták. A magyarok között ugyanaz a sorrend alakult ki, mint a normáltávon, és a helyezési számaik sem nagyon változtak: Szuromi Mátyás a 19., Lázár Boldizsár a 24., Kovács Barnabás a 28., Ortmann András a 2., Schaueremann Kristóf a 96. helyen végzett.

A két egyéni szám lezárultával kialakult a csapatverseny eredménye is, amibe három versenyző ideje számított. A Szent Mór Iskolaközpont csapata a lányoknál hetedik, a fiúknál hatodik helyen végzett. Gratulálunk! (Molnár Péter – mtfsh.hu)

További részletek a verseny honlapján: <http://www.isfwsco2015.org/>

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS 2015-RE

A Tájéoló idei első 2 számát minden tavalyi előfizetőnknek megküldtük. Ezt a 3. számot azonban már csak azoknak postázzuk, akiknek előfizetési díja június 18-ig beérkezett. A levelező listán közzétettünk egy kimutatást, mely tavalyi előfizetőinktől várunk még az idei előfizetést. Természetesen örömmel veszünk minden új előfizetést is. Az előfizetési díj nem változik. Tehát az idei árak:

Az éves előfizetési díj 2015-re 5000 Ft, külföldre 8000 Ft.

Egy példány ára: 850 Ft

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk. Az előfizetési díjat a tavalyi utolsó számhoz mellékel csekken vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájékozók Szövetsége) kérjük befizetni. A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csek „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. Az év rendezvényein, nagyobb versenyeken személyesen is előfizethető az újság.

EGY TÉLI HÍR

Fey Zsuzsa – aki gyakran tudósítja Norvégiából a Tájéoló olvasóit – indult a Saami Ski sífutó versenyen, ahol 52 km-t tett meg 2:48:36 óra alatt. A legjobb ideje ezen a távon Håvard Klemetsennek volt, 2:23:33. (neki északi összetétben, azaz síugrás és sífutás kombinációjában van VB aranya és olimpiai aranya is. Ezen a távon nem volt díjazás, csak a 81 km-en.

Az eredeti 60 és 90 km-ből a rendezők kénytelenek voltak 52 és 81 km-t csinálni, mert Lappföldön is enyhé volt a tél, és a határ norvég oldalán több távon, ahol a versenynek kellett volna áthaladni, térdig állt a víz a jégen. Ezért megváltoztatták az útvonalakat.

NYOLCVANÉVESEK

Szerencsés sportág a tájfutás. Versenyrendszere olyan, hogy még idősebb korban is rendszeres versenyzési lehetőséget biztosít. Aki pedig nem versenyez, az versenybíróként vagy egyszerű segítőként működhet közre a sportágunkra jellemző nagyszámú verseny rendezésében. Akik 1935-ben születtek, azok az idén nyolcvanévesek. Jó néhány ilyen sporttársunk van és szinte mindegyik nagyon aktív a sport területén. Most azokról emlékezünk meg, akik már betöltötték 80. életévüket.

Tisztelegés a szeniorok előtt

Ha létezne 240-es kategória váltó vagy csapatbajnokságon, akkor azt kétségtelenül a MAFC Almás Károlyné, Maác Benedek és Szarka Ernő összeállítású mix csapata nyerné. A bajnoki dobogó mindhármuk életében visszakösző élmény lenne.

Köszöntve mindhármukat az éppen betöltött 80. életévük alkalmából, álljon itt néhány adat a sikeres múltból.

Szarka Ernő 1935. március 12-én született, a műegyetemen vegyészmérnöki diplomát szerzett. Élelmiszeripar, iparjogvédelem, gyógyszerkutatás területén tevékenykedett, az Országos Szabadalmi Hivatal elnöke volt

és több nemzetközi szervezet tisztségviselője. Első futólépeitől kezdve a Műegyetemi

Néhány anekdota azért a köszöntőn is elhangzott

Szarka Ernő köszöntése a szövetségben

Haladás, későbbi nevén MAFC tagja volt. 1957-től 1960-ig sorozatban nyerte az országos csapatbajnokságokat Maác Benedek és Almás Károllyal az oldalán. 1959-65-ig válogatott kerettag volt. 1968-tól kezdve számtalan nemzetközi verseny – Hungária Kupa, Nemzetek versenye – egyik főszervezője. Ez irányú tevékenysége az 1983-as magyarországi VB rendezésében csúcsonyosodott ki, melynek technikai vezetője volt, 1989-ben pedig Skövde-ben a VB főellenőre. 1977 és 1990 között az IOF technikai bizottságának tagja, az IOF szabályok egyik kidolgozója, a dopping szabályzat és a VB ellenőri szabályzat témavezetője, s ennek nyomán a magyar versenyszabályzat megalkotója Skerletz Ivánnal és Hrenkó Pállal karöltve. 1984-1993 között az MTF SZ elnökség tagja, 1993-1998-ig alelnöke, költői vénájával és páratlan humorérékével a legváratlanabb pillanatokban felvidítva társaságát. A mai napig aktív a tájfutásban, térképet helyesbít a nyári szerdai MAFC versenyekhez, és szervezi azokat.

Maác Benedek 1935. április 14-én született, gyógyszerési diplomát szerzett. Sportpályafutását 1952-ben kezdte a műegyetemi sportklubban, 1965-82 között kitérőt tett a Budapesti Vörös Meteor, a Honvéd és a Postás köreibben, de 1985-ben edzőként visszatért anyaegyesületéhez. Ötszörös csapatbajnok, legjobb egyéni eredménye OB 2. hely 1962-ben. 1962-ben Löttenben, 1964-ben Le Brassus-ban képviselte a magyar színeket az Európa-bajnokságokon. 1965-67 között szövetségi kapitányként hasznosította tapasztalatait, és közben számos szakkikk jelent meg tőléről.

Maácz Bence és Mártika

Almás Károlyné sz. Neupor Márta 1935. március 1-jén született, vegyésztechnikusként dolgozott az ELTE szerveskémia tanszékén. Az első magyar női válogatott keret tagja volt. 1961-ben a Kurt Schlosser emléktversenyen váltóban 3. helyezést ért el a lányokkal. 1962-ben az első Európa-bajnokságon résztvevő magyar csapat tagja volt és egyéniben az előkelő 18. helyezést érte el. Almás Károly feleségeként a háttérből igen sok támogatást nyújtott a nemzetközi versenyek rendezéséhez és

Almás Károlyné sz. Neupor Márta

tevékenyen részt vett a Kilián György emléktversenyek lebonyolításában. A tájfutó tábor hölgytagjainak korelnőkeként még napjainkban is elindul egy-egy kisebb versenyen.

Mindhármuknak jó egészséget és sok boldogságot kívánunk a szűkebb és a tájfutók nagy családjá körében.

Ludvig Ágnes

„Egy vándor visszanézett...”

Dr. Tóth Imre is az F80-as kategóriában

A Szegedi Tudományegyetem TTIK Természeti Földrajzi és Geoinformatikai Tanszék Jakucs László termében 2015. június 5. napján, Dr. Tóth Imre nyugalmazott adjunktus úr 80. születésnapja alkalmából ünnepséget rendeztek. Ebből az alkalomból a kar dékánja, a tanszék munkatársai, tisztelői, tanítványai is köszöntötték.

Az ünnepség programja keretében dr. Tóth Imre: „Egy vándor visszanéz. – Út az egyetemi katedrától a források védelmének keresztül a környezetbarát kerékpáros mozgalomig.” címmel tartott visszaemlékező előadást. Sindely

Pál, mint egykori tanítványa és sporttársa a „Mit rejt a Tóth-féle Táj-Tér-Kép” című képes élménybeszámolóval méltatta a tanár úr sokoldalú tevékenységét. Mendei Árpád az örökös forráskutató túratársa ugyancsak a sok-sok közös élményeiket idézte fel.

Az ünnepséget követően, – sportbaráti beszélgetésen – Monspart Sarolta tájékoztatósi futó világbajnok, tizennégyszeres magyar bajnok, sífutásban hatszoros magyar bajnok, illetve Thuróczy Lajos, a Magyar Természetjáró Szövetség tiszteletbeli elnöke is köszöntötték. Mindketten kiemelték „Tóth Sporttárs” országosan is kiemelkedő, több évtizedes kimagasló

Dr. Tóth Imre

sportszervezését, amit a természetbarátokért és a tájékoztatósi futókért végzett. Végezetül Dr. Praefort László címzetes egyetemi docens a sporttársak nevében egy mobil telefonnal lepte meg Tóth Imre sporttársát.

Titkon remélve, hogy dr. Tóth Imre sporttársat hamarosan az F80-as kategória küzdelmeiben is viszont láthatjuk majd. A további években is még sok-sok sportörömet és természetesen nagyon jó egészséget kívánunk! Sindely Pál

Aki a legaktívabb versenyző az idei nyolcvanasok között

Weress Kálmán építész-mérnök, mint kiscserkész kapta meg az alapokat. Az Ifjú Turisták Egyesülete, majd 1951-től a Kinizsi SE tagja, később a Petőfi SE,

Csatornázási Művek, MMG, MAC, 1998-tól pedig Tipo tagja. 1951-től mint barlangász részt vesz a Solymári Ördöglyuktól a Vass Imre barlang felfedező egységéig a feltárásokban. 1951 szeptemberében kerül kapcsolatba a tájékoztatói versenyzéssel, melybe igen intenzíven bekapcsolódik. 1952-ben már „Kiváló Sportoló”. Rengeteget túrázik, kutat, versenyez.

Ez év márciusában töltötte be 80. életévét és még aktívan versenyez a versenysport szenior kategóriájában, legutóbb az idei Éjszakai OB-en láthattuk. Sok sportsikert és jó egészséget kívánunk.

Rácz Márton

funkwerk
Magyarország

WWW.FUNKWERK-MO.HU

Megint szabadkozás és egy ráadás, de főleg titkok

Három hibára is rámutattak figyelmes olvasók az előző számban megjelent Nemptérképek mindenütt című cikkemben. Fridrich Vilmos (Frici, Frinyák), régi BEAC-os sporttárs és barát észrevételezte, hogy a Chiemsee reklámban nem madár, hanem hal szerepel. Némi melegségre szolgálnak a szárnya emlékeztető úszók, de hát a farok? Csákvári Kristóf kollégám vette észre, hogy a XXX-as szám mögött nem a Szovjetunió, hanem Magyarország térképe van. Erre az elnézésre sincs melegség, nyilván a XXX tévesztett meg, római számozást leginkább kongresszusok megjelölésére használtak ebben az időben, de az MSZMP-nek nem volt 30 kongresszusa. Talán valamelyik szak-szervezet? Aki tud, segítsen!

Kovács Péter balassagyarmati barátom megjegyzése, hogy Bélapátfalván talán nem a Platten See (Balaton tava) halait tették a konzervbe, hanem a közeli Balaton község ihlette a nevet. Ez lehetséges, ha ellent is mond az ábra ennek, ennél már cífrább esetek is megestek. Balaton mellett kevés a nyílt víz, bár a környéken vannak piszt-rángtenyészetek. Az a hal viszont méregdrága a halkonzervhez, talán valamilyen maradékot használtak és az ábra csak megtévesztés? Azt hiszem, erre a kérdésre sem lesz megnyugtató válasz.

A múltkori cikkhez kezdetben nem a megjelent 18 ábra tartozott, hanem 27 és még tartalékok is voltak. A főszerkesztő meggyőződött, hogy maradjon valami tájfutó tartalom is az újságban, így sikerült némi öncenzúrával három oldalra összenyomni az írást. A mostani számba kerültek volna a különleges anyagú térképek, de ez végül másképp alakult. Így aztán kimaradt egyik kedvencem, a Szentendre határában lévő Saskövi-barlang mellett magasodó sziklafalba illesztett térkép. Sokfelé érdeklődtem, de senki nem tud semmit az alkotóról; még az anyagról sem, mindenesetre már az 1980-as évek óta (remélem ma is) háborítatlanul kint volt a Magyar Szent Korona országainak térképe a szabadban. Itt is várjuk az olvasók segítségét, hátha kiderül valami.

Itt ragadom meg az alkalmat, hogy előzetesen elköszönjek az olvasóktól: az idei utolsó számmal befejezem mindenféle cikkek körmölését. Köszönöm megértő türelmeteket és az építő kritikákat, alkotó életem szép részlete ez a rengeteg írás. Nagyon sok örömet szerzett nekem ez a cikksorozat, bár az a két személy, akit nagyon tisztetek és akik nagyon élveztek volna a sorozatot, egyetlen egyet sem olvashattak belőle: Skerletz Iván (elment: 1996) és Édesapám, dr. Hegedűs Ábel, a mezőgazdasági tudományok doktora (1994), mindketten a térképek szerelmesei.

**EGYEDI AKCIÓK,
ÁLLANDÓ KEDVEZMÉNYEK!**

BETEGSÉG ÉS TÁJFUTÁS

Hosszú idő után újra jelentkezem szubjektív jellegű írással. Az inspirációt a május 31-i Silvanus vasárnapon (amely az Óhegy parkban volt) Hehl Évi adta. Hidas Sanyival beszélgettünk (aki épp unokájával készült „tájfutni”) a régi időkről, újra kezdésről, stb. Hehl Évi is akkor érkezett közelünkbe és tettem valami megjegyzést, hogy őt is most látjuk egy-két éve újra. A meglepetés akkor ért, mert megjegyezte, hogy a Tájéolóban megjelent írásaim is befolyásolták, hogy újra közöttünk van.

Azóta tépelődtem, hogy az idei évet meghatározó betegségem és annak tájfutáshoz kapcsolódó eseményeit megoszthatom-e másokkal vagy nem illik erről beszélni. Két fő befolyásoló tényező, hogy mégis írok, habár tudom, nálam sokkal nevesebb versenyzők is küzdöttek hasonló betegséggel és közben is sikeresek voltak. Az egyik tényező, ha az újra kezdés írásaim csak Hehl Évít befolyásolták, már azt is sikernek érzem. A másik igen fontos része a döntésemnek, hogy akikkel beszélgettem a betegségemről, mind-mind nagyon segítőkészek voltak, támogattak, biztattak.

A teljesség igénye nélkül, Sárika Izsákon biztatott a futásra mások előzőekben történt hasonló problémáik tapasztalata alapján. Korik Vera Az MTFSZ Közgyűlésen és más tavaszi versenyeken is biztatott a futásra (még kemoterápiás maratoni futónőről is mesélt).

Shell Erzsike a Boróka Kupán és utána is többször adott információt különböző kezelésekről és vitaminokról, kisDüdü a biztatás és együttérzés mellett ellátott folyamatosan Vizsla kupás feladatokkal (ellenőrzőbírói, stekkelés, felvezetés, bon-tás, stb.).

A legfontosabb, hogy részt vehettem a Postás kupa térképének helyesbítésében és a pontok egy részének bemérésében (ami óriási élmény volt).

Szóval az amerikai típusú köszönetnyilvánítás után jöjjön a kortűnet és következményei.

Az első tünetek a tavalyi Szeged kupa környékén jelentkeztek. Akkor még gyomorrontásra gyanakodtam, csak azt furcsálltam, hogy nehezen múlik és újra jelentkezik mérsékelt.

Decemberben feltűnt, hogy évek óta nem voltam se náthás, sem influenzás és végig „kripliskedtem” az egész hónapot. Erre azt a magyarázatot találtam, hogy amikor volt december elején az a jeges eső, akkor is mentem futni az Oszolyra (igaz elég félelmetes volt, a kőbánya mögötti részen a lehajló ágakra rakódott jég miatt igen zajos volt az erdő). Gondoltam,

mégis megöregedtem, mert eddig nem okozott problémát esőben, hóban, sárban futni. Futottam két nap, aztán ki kellett hagyni hármát (torkom, légcsövem stb.) nem működött az immunrendszer.

Januárban elkezdtem többet futni és térképet javítani, de éreztem, hogy valami nincs rendben.

Január 26-án is Szabadszálláson javítottunk, elég vacakul voltam, aztán éjszaka nem sokat aludtam a fájdalomtól és úgy döntöttem, hogy Szabadszállás helyett inkább meglátogatom az orvost, úgyis régen találkoztunk. Rövid vizsgálat után küldött a BIR (régi nevén ORFI) kórházba egy sebész orvoshoz. Ha már így benne voltam az orvos látogatásban, időt nem pazarolva, még aznap megkerestem a sebész orvost, aki egy rövid vizsgálat után azonnal szövetmintát vett és mondta, tíz nap múlva lesz eredmény.

Következő szerda délelőtt felhívott és közölte, nem aranyér, hanem végbél rosszindulatú daganat.

Ez kissé meglepett, mert én megcéloztam a száz évet, mivel ezt a kort Anyám is megélte, és eddig úgy gondoltam, az Ő kromoszómáit örököltém. A Doktor Úr még közölte, hogy jövő héten keressem meg a jövőt megbeszélni. Ezt a részt már fél kábulatban hallottam.

Első gondolat, hogy felmegyek az Oszolyra és fejest ugrom Csobánkára, nem szeretném saját halálutamat végig nézni. Aztán arra gondoltam, hogy a jövő héten hátha mégis valami kedvezőbb megoldást javasol a sebész doktor. Némi félelemmel és kicsi bizakodással várok az orvosra, amíg műtött. Találkozásunk eredménye biztató, ugyanis szinte jó időpontban kerültem az orvosokhoz, műtéttel teljes gyógyulás várható. Különböző vizsgálatokra leegyeztetett időpontot, aztán egy „onkoteam” elé küldött, ahol a további kezelést összeállítják műtét előtt. Ez február 5-én történt, ezek után gyorsan ki kellett találni a márciusi versenyési taktikát.

A vizsgálatok az orvost igazolták, az „onkoteam” egy kemo és sugár együttes kezelést írt ki.

Február vége felé kezdődött egy előzetes, kétszer 48 órás kemó kéténtente. Március 23-tól pedig az együttes kezelés 28 sugárkezelés, és az első és utolsó héten 96 órás folyamatos kemó. Nehezítésként a sugárkezelés az Uzsoki kórházban, a kemo a volt MÁV kórházban (jelenleg Honvéd kórház) történt.

Mindezekhez kellett kitalálni valami edzés félélt, versenyzést és a Postás térképet mindenképpen be akartam fejezni.

A fő célkitűzés, hogy márciusban a lehető legtöbb versenyen indulva, megfelelő pontszámmal megfussam a másodosztályt, mert aztán ki tudja hogy alakul.

A Boróka kupára csak a második napra neveztem, mert azon a héten volt az első 48 órás kemó kezelés. A versenyen felve és lassan indultam, nem tudtam a kezelés után mi várható.

Megpróbáltam az orvosoktól a futásra, versenyzésre információt begyűjteni, sajnos nagyon vegyes volt a javaslat. Sebész

javaslata fussak, kemo ne fussak, csak gyógyuljak a kezelé-
sektől, a sugár főorvos szerint ne versenyeznek. Ezek után a
Borókán végig kocogtam hiba nélkül, ez a középmezőnybe
volt elegendő. A Spari előtt szintén volt egy 48 órás kezelés,
itt már bátrabban mentem, így mindkét nap hibáztam is,
ezek ellenére a tervet teljesítettem. A Bp. Hosszútávú végére
kicsit elfáradtam, de a tervet itt is teljesítettem. A Szentendre
Kupára családi igény volt menni. Nekem akkor kezdődött az
együttes kezelés, ezek ellenére, mivel rövid táv volt, elindul-
tam, de a három km utolsó része már nagyon nehezen ment,
de még itt is sikerült 60 pont felett teljesíteni. Itt beszélgettem
Muzsnai Ágotával, mit javasol a Hosszútávú OB-ra. El merjek-e
indulni?

Javaslat: próbáljam meg, amíg bírom. Hát így is lett. Sajnos az
első pillangónál nem figyelve, a kettes helyett az ötösre men-
tem, ott se akartam érteni, ha a térkép jó, én végig kontrolál-
tam az átmenetet, akkor miért nem jó a kód, végül a szimbolt
nézve derült ki a hiba. Aztán innen a kettes és így végig a
pillangó. Sajnos a végére elfáradtam és belehibáztam a rádiós
pontba nagyon, a számomra elfogadható eredmény elszállt.
Mindezek ellenére a márciusi alap célkitűzés teljesült meg van
a 60 pont feletti átlag.

Áprilisban alig volt versenylehetőség, részben a postás érde-
keltség, részben a kezelések miatt.

Megpróbáltam futni, amikor csak lehetett. Sajnos 4-5 km, amit
megfelelő időben tudtam futni.

Amikor a kemo vénás kezelések voltak, akkor azzal nem tud-

tam futni, egyszer kimentem a Hosszú-hegyre gyalogolni, de
az a nyakba akasztós készülékkel elég problémás volt.

A Tipora a kórházból mentem, aznap reggel szedték ki a 96
órás vénás kezelés tűjét. A versenyre sem fizikailag sem kon-
centrációban nem voltam felkészülve. Mindegyik nap valami
kapitális hibát csináltam. A Honvéd kupára már befejeződtek a
kezelések, fizikailag kicsit jobb állapotban voltam, itt is mind-
egyik nap volt egy-egy koncentrációs kihagyás.

A Maccabi kupán szerettem volna jól szerepelni, mint előző
években. Sajnos hiányzott az erő, a gyorsaság és koncentrációs
hiányosság itt is előjött. A lényeg, betegség és kezelések mellet
is végig versenyeztem és bíraskodtam.

Időközben a műtét időpontja is véglegesítődött: június 16. Az
utóbbi két hónap célkitűzése, hogy erre az időpontra a lehető
legjobb fizikai állapotban legyek, hogy a felépülés minél
gyorsabb legyen.

Így a kezelések végeztével naponta futottam 4-5 km-t, sajnos
jelenleg ennyit bírok.

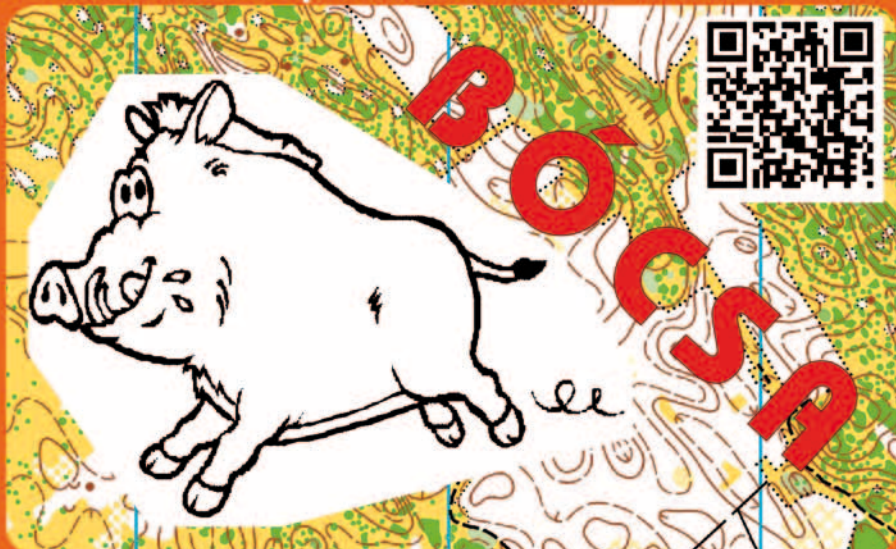
Az éjszakai OB-én való indulást az utolsó óráig halogattam,
nem tudtam eldönteni, mi a jó, nem szerettem volna össze-
törni magam. Szerencsére épen kerültem ki az erdőből, ennyi
sikerült és egy utolsó helyezés.

Hétvégén, két nappal a műtét előtt, még elindulok a DAR
középtávú bajnokságon Pírtón.

A bizakodás jeleként – az Entry-ben ma megjelent a DAR
rövidtávú szeptember 5.-én – elsőnek neveztem.

Csobánka, 2015.06.08. Kéki Miklós

Őszi Boróka Kupa és Böllérfesztivál! nov. 14-15.

www.astrois.hu/borokakupa

BALATON KUPA – CSALÁDI TÁJFUTÓ NYARALÁS

Egyesületünknek évek óta két fontos célja van a Balaton Kupa megrendezésével. Az egyik, hogy a régi, nagy hírvérsenyt visszahozzuk a köztudatba és elérjük vagy túlszárnyaljuk elődeink által magasra tett színvonalat. A másik, hogy nemcsak a sportszakmai örömök elé állítsuk az indulókat, hanem tartalmas kikapcsolódást nyújtunk az egész családnak.

Azt gondolom, hogy ez a két dolog nem ellentéte egymásnak, hanem erősítik egymást.

A terepválasztással arra törekedtünk, hogy kis utazással többféle kihívást biztosítsunk a résztvevők számára. A pénteki rövid távú prólóg Csabrendek község belterületén lesz, egy teljesen új térképen. Ez a község nagyon sok meglepetéssel tud szolgálni kanyargós utcáikkal, érdekes rakott kőfalaival.

A fő versenyen idén is a megszokott ritmusban versenyezhetnek. Szombaton rövidített normál táv lesz Uzsán. Ez a terep megunhatatlan. A nagyon szabdalt finom domborzati formák igazi csemegét jelentenek mindenki számára.

A vasárnapi rövidtávok Keszthelyen lesznek. Pár éve sikerült elérnünk,

hogy a Helikon Kastély történelmi parkjába beengedjék a tájfutókat. Szerencsére ez a remek kapcsolat most is tart. A korábbi résztvevőknek is újdonsággal fog szolgálni a terep, mert a park felújítása folyamatban van. A versenyközpontot a szintén pár éve teljesen megújult Fő téren helyezjük el, ami teljesen elzárt lett az autóforgalom elől.

Nagy hangsúlyt fektetünk a kísérő versenyekre is.

A sörváltó szerelmeseinek újdonsággal szolgálunk. A lebonyolítási rendszert úgy változtattuk meg, hogy minden résztvevő minimum három korsó sört ihat. A döntőben pedig egy izgalmas két körös versenyt láthatok, a második körben arénatájfutással.

Az arénatájfutást fontos dolognak tartjuk. Az események végig a közönség előtt zajlanak kis területen. Nagyon nagy sebesség mellett kell nagyon gyors döntéseket hozni. Egy futam rövid ideig tart, végig fenntartva a nézők érdeklődését. Az adrenalin szint növekedését fokozza a szurkolók biztatása.

Ennek egy másik formáját már kipróbálhattátok tavaly. Ezt most kicsit újragondoltuk és látványos

formában tárjuk elétek. Sajnos most nem futhat bárki ezen a versenyen, de kárpótlásul a magyar mezőny legjobb arénatájfutóinak izgalmas összecsapását végignézhettek. Az Észak-Dél Gálán két válogatott csapat fog összecsapni. Arra kérek mindenkit, hogy szurkoljon kedvenc csapatának, versenyzőjének. Szeretnénk igazi látványelemeket alkalmazni, ami fokozza a hangulatot a versenyző és a néző számára is. Az eseményt az Orienteering TV teljes egészében közvetíteni fogja. Gondolunk természetesen a legkisebbekre is, gyermekverseny és óvoda várja őket, amíg a szülők futnak.

Fontos, hogy a családoknak tartalmas kikapcsolódást nyújtunk. Ezért a rajtszámmal kedvezményes belépő jegyeket válthattok már péntek reggeltől több helyen. A két legfontosabb: A Helikon Kastélyt és minden múzeumát féláron, a Sümegi várat ingyen látogathatjátok a rajtszám felmutatásával.

Természetesen nem maradhat el a Balatonban való fürdés sem.

A szállásokban is igyekszünk a kedvetekben járni. Olcsó tornatermi és ideiglenes kemping vár Benneteket Csabrendeken, de ugyanitt korlátozott számban turista szálló is rendelkezésre áll.

Nagy szeretettel várunk mindenkit idén is egy tájfutó nyaralásra a Balaton partjára a Balaton kupára.

(Sólyom)

Egy 2014-es kép

Az akció június 20–július 31. között, a készlet erejéig tart.

7 990 Ft

AKCIÓ

model 2
model 3
model 8

MOSCOMPASS

infovonal:
7 888 8888

1134 Budapest,
Dózsa György út 63.
(bejárat az Angyalföldi út felől)
email: info@multinavigator.hu

multiNavigator.hu

terepfutás – outdoor – navigáció

Címlap: Szerencsi Ildikó és Novai Éva az Éjszakai OB-n a részidőket elemzik.

Hátsó borító: Fiatalok a dobogón a Postás Kupa eredményhirdetésén.

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

HU ISSN 1215 8526

1215-8526
850 Ft